

עיריית הרצליה

ישיבת מועצת שלא מן המניין מס' 17

שנערכה ביום ג', ד' חשון, תשע"ה (28.10.14)

נוכחים:

משה פדלון	ראש העירייה
יחיעם השמשוני	מנכ"ל העירייה
דידי מור	מזכיר העירייה
אילנה בראף, עו"ד	יועצת משפטית
ענת בהרב, עו"ד	יועצת משפטית
גולן זריהן	גזבר

פרשקולניק איה	כץ מאיה	גוזלן גרי אברהם
יעקובוביץ יונתן יוסף	יסעור יהונתן	תימור ליאת
לונדון יוסף	איריס אתגר	פישר יריב
עופרה בל	טובה רפאל	אליהו שריקי
משה ועקנין	צבי וייס	יוסי קוממי
ירון עולמי	אלעד צדיקוב	סטרוגו תום

פרוטוקול

- דידי מור : אנחנו עוברים לישיבה שלא מן המניין, שכל כולה.
- משה פדלון : אנחנו כן הצבענו בעד.
- (מדברים יחד)
- משה פדלון : ישיבה, דו"ח מבקר העירייה.
- דידי מור : והמלצות וועדת הביקורת. בבקשה.
- משה פדלון : בוא, מבקר העירייה, יש לך שלוש דקות. טוב, ירון, מבקר העירייה, בבקשה.
- ירון הררי : טוב, שלום לכולם. אולי כמה מילים לפני שנתחיל. הדו"ח הזה, גם במהלך הביקורת, עבר דיונים אצל מנהלי האגפים, גם תוך כדי הביקורת וכמובן אחרי שסיימנו את הביקורת וגיבשנו, וקיבלנו את תגובת המבוקר, וחלק גדול מההערות הן הערות תפעוליות, הערות תפעוליות שנוגעות לתפקוד של האגף, חלק מהן כבר תוקנו במהלך הביקורת, וחלק אחר, אתם יכולים לראות בתגובת המבוקר, מנהלי האגפים, או המנהלים הרלוונטיים, קיבלו את המלצות הדו"ח. קוים דיון אצל ראש העירייה, יחד עם מנכ"ל העירייה, ובנוסף לדיונים האלה, היה דיון בוועדת הביקורת, דיון שהתפרס על שתי ישיבות, שכמובן, אליו הוזמנו כל מנהלי האגפים והמנהלים הרלוונטיים, ולכן, גם בגלל קוצר הזמן, וגם בגלל שהדו"ח הזה נדון בכל המקומות האלה שאמרתי, אני מציע שאנחנו נתרכז יותר בהערות היותר מערכתיות ופחות בהערות התפעוליות שנוגעות לניהול השוטף. כמובן שאני אשמח לענות על כל שאלה שמופיעה בדו"ח, גם אם אני לא הזכרתי אותה. אז ברשותכם, נתחיל לפי הסדר של הדוחות.
- משה פדלון : רק ברשותך, ניתן למר יריב פישר, כיושב ראש וועדת הביקורת. יריב, יש לך מה לומר? בכל זאת, הייתה לך תרומה פה לדו"ח עצמו.
- יריב פישר : אני אתערב איתך מתי שצריך.
- משה פדלון : אוקי, אז בבקשה.
- ירון הררי : אוקי, אז אולי אנחנו נתחיל עם הדו"ח הראשון, שזה הדו"ח של פינני האשפה. כמו שכתוב פה, גם בדו"ח, מדובר פה על הוצאה של 32 מיליון שקל.

50% מההיקף של התשלום מתבסס על המשקל, ופה יש לברך את העירייה שהתקינה, הרבה לפני הביקורת, באוגוסט 2012, משקל עירוני, וככה, כמובן, יש לה בקרה הרבה יותר הדוקה על התשלומים שמתבססים על המשקל. לגבי כל מה שקשור לכניסת רכבים לתחנת השקילה, אני מציע שאנחנו נדלג על זה, זה דברים שהם מאוד תפעוליים, הרוב התקבל על דעת מנהל האגף, דנו בנושאים האלה. כמו שאמרתי, אם יש שאלות אני מוכן, כמובן, לענות. לגבי רכבי הקבלן, אולי אני רק אעיר את ההערה של חריגות מהמשקל המקסימאלי המותר. מאחר והנתונים של המשקל, של המשאיות, נמצא בידי העירייה, קל לנו מאוד לראות שיש חריגה, אתם יכולים לראות את זה בעמוד שלוש.

יריב פישר: ירון, אבל בסדר, זה לא שמנה, הנקודה של החריגה היא מאוד מאוד חשובה, החריגה זו סכנה בטיחותית.

ירון הררי: כן, הנקודה הזאת מאוד חשובה, ולכן, אנחנו המלצנו, אתם יכולים לראות את זה בעמוד 17, המשקל המקסימאלי המותר של שלושה משאיות, שאנחנו בדקנו 26 טון, ואנחנו ראינו ש-34% מהכניסות לתחנת המשקל היו במשקל עודף, כאשר יש פה שבעה, 25 ותשעה מקרים, בכל אחת מהמשאיות, שהחריגה הייתה מעל 10% מהמשקל המותר. וכדי לתמרץ את הקבלן לא לנסוע עם משאיות שמהוות סיכון ביטחוני, אנחנו המלצנו פה לשקול מסירת הודעה לקבלן כי הרשות לא תישא בתשלום עבור משקל עודף ובכך תפעל לצמצום תופעה זו. אני יכול לומר לכם שבערים אחרות יש סעיף כזה בחוזה, אצלנו אין את הסעיף הזה. ובכל מקרה של חריגה מהמשקל המותר, ליידע את הקבלן ולהתריע בפניו כי הרשות לא תיתן ידה להמשך תופעה זו. בהקשר הזה, אני מזכיר לכולנו שהנתונים של המשקלים העודפים נמצאים אצלנו, כי לנו יש את המשקל שנמצא. אז זה הערה לגבי העניין הזה.

איריס אתגר: יש את הסמכות לעשות שינויים כאלה בחוזה כזה, מול קבלן?

ירון הררי: תראי, החוזה הוא קיים, אבל אני חושב שאפשר להתריע בפניו שאנחנו לא מסכימים שמשאיות עם משקל עודף ייסעו ברחובות העיר ויסכנו את

- תושביה. ולגבי החוזים הבאים, אפשר להתנות את זה שלא, שהעירייה לא תשלם עבור משקל עודף, במיוחד כשהנתונים נמצאים אצלנו.
- איריס אתגר: לבאים בוודאי, השאלה אם לקיימים עוד יש מה לעשות, עם החוזים הקיימים?
- עו"ד בהרב: עוד מעט אנחנו עומדים עוד פעם בפני מכרז נוסף. אנחנו עוד מעט עומדים בפני מכרז עוד פעם.
- משה ועקנין: צריך לציין את זה שהמכרז החדש, יוסף הסעיף הזה.
- דובר: צריך להוציא מכתב לקצין הבטיחות של החברה, שהעירייה מסירה את האחריות שלה וזהו.
- (מדברים מהקהל, לא ניתן לשמוע)
- עו"ד בהרב: מה שצריך רק לציין פה, זה לא אי התשלום, כי אם זה עבירה על החוק, זה פשוט אסור שזה יקרה, ואנחנו לא אמורים לעודד את זה. פשוט צריך לראות בדיוק איך מנוסח החוזה, אבל אני מניחה שאנחנו אמורים לשלם עבור משקל שאפשר ומותר לשאת אותו.
- ירון הררי: אוקי, לגבי שאר ההערות, לגבי רכבי הקבלן ותדירות פינוי המכולות, אני מציע שאנחנו נדלג על זה.
- יריב פישר: רגע, ירון, נקודה לגבי חיבור ה-GPS. למעשה, לכל משאית זבל יש חיבור GPS, יש לזה משמעות מבחינת הארגון, מבחינת חדרי בקרה, רואים את זה בערים אחרות, מה שהמלצנו כאן זה בעצם להכניס את הנקודות של ה-GPS לחדרי בטיחות ולמשל, ברב קוק שרואים בבוקר שמשאית נוסעת בשעות הקריטיות.
- ירון הררי: כן, זה נמצא בהמלצות, אני פשוט לא עובר על כל ההמלצות. אני רוצה רק להעיר פה,
- יוסף לונדון: לסעיף הזה,
- דידי מור: על כל פרק של המלצות נקיים הצבעה ונאשר. פינוי האשפה, אפשר לאשר את ההמלצות?
- ירון הררי: כן, אנחנו עוד לא סיימנו, יש שני נושאים קטנים ואנחנו נאשר את הכל.

- דידי מור : לא, יש פרק המלצות בדף שתיים.
- ירון הררי : אה, אתם רוצים המלצות? אני חושב שעדיף לעשות את הכל.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : כל פרק נאשר את ההמלצות, וודאי. דידי, על כל פרק נאשר את ההמלצות.
- דידי מור : זה לא מסודר ככה.
- משה פדלון : עזוב, בסדר.
- דידי מור : על כל סעיף משנה יש לו המלצות.
- משה פדלון : כן, בבקשה, יוסי.
- יוסף לונדון : אנחנו אמורים לאשר את ההמלצות? או להאזין? אני אגיד מדוע אני שואל, כיוון שלצערי הרב, בתמצית של הדו"ח, לא ניתן שום ביטוי לתגובות המבוקרים. התגובות שמופיעות בדו"ח המלא, לא מופיעות בתמצית, שאני מקבל בכל ליבי, שלפחות את התמצית אנחנו קראנו. שאלתי, האם אנחנו צריכים לאשר את ההמלצות, או לאשר את קבלת הדו"ח.
- משה פדלון : אני צריך לאשר את ההמלצות עצמן.
- יריב פישר : אבל ההערות נמצאות בחוברת.
- משה פדלון : יוסי, יישום ההמלצות.
- יוסי קוממי : דו"ח זה דו"ח, מה שצריך לאשר זה את ההמלצות, לא את הדו"ח.
- יוסף לונדון : בתגובות המבוקרים, מסתבר שחלק מההמלצות כבר יושמו. חלק מההמלצות היו דיונים כבדי, דיונים בוועדת הביקורת, שהיו התייחסויות פרטניות לכל נקודה ונקודה. יש המלצות שוועדת הביקורת לא מחאה כפיים להמלצות הללו, מבלי לפגוע כהוא זה ברצינות הדו"ח. אני תוהה אם אנחנו צריכים, פורמאלית, לאשר את ההמלצות, כאשר לגבי חלק מההמלצות אין בהם,
- משה פדלון : ענת, בבקשה.
- עו"ד בהרב : מועצת העיר לא מחויבת לאשר את כל המלצות המבקר. מה שהיא מחויבת זה לאשר את המלצותיה שלה. זה הכל. היא יכולה לקבל חלק מההמלצות, היא יכולה שלא לקבל חלק מהמלצות המבקר בדו"ח הביקורת.

- יוסף לונדון : אבל מבחינה פורמאלית, בספר הזה יש מאות המלצות. המשמעות היא שכל המלצה והמלצה זוכה לאישור פרטני?
- משה פדלון : יוסי, יוסי, לא הולכים על כל המלצה והמלצה. אנחנו מסיימים פרק ומאשרים את ההמלצה.
- עו"ד בהרב : יש את ההמלצות,
- צבי וייס : בעמוד 17 יש את ההמלצות בקשר לסעיף של פינוי אשפה. קראנו את זה, עכשיו אנחנו צריכים לאשר,
- עו"ד בהרב : עכשיו מועצת העיר צריכה להחליט אם היא מקבלת את כל ההמלצות או לא.
- צבי וייס : אנחנו עכשיו צריכים לאשר את ההמלצות על פינוי אשפה. אחר כך נעבור לפרק הבא, נדון בזה בפרק הבא.
- ירון הררי : אני רוצה רק להעיר פה, לא יודע מבחינה פורמאלית או לא. כתוב על המסמך הזה תקציר, אבל זה המלצות וועדת הביקורת. זה המלצות הוועדה, בסדר היום, זה המסמך שצורף כהמלצות הוועדה.
- יוסי קוממי : לא, השאלה אם צריך להצביע המלצה המלצה, או כולם ביחד.
- ירון הררי : זה משהו אחר.
- (מדברים יחד)
- יוסי קוממי : סליחה, יש הלא ריכוז של כל ההמלצות של הוועדה, של וועדת ביקורת, נכון?
- ירון הררי : זה זה, זה המסמך.
- יוסי קוממי : אז אם יש איזה סעיף שלא רוצים לאשר אותו, שיגידו, ידונו על הסעיף הזה, מה? בשביל מה צריך סעיף סעיף?
- משה פדלון : נפתח את זה לדיון ונחליט כן או לא.
- יוסי קוממי : משה, בשביל מה? יש סעיפים, אם יש סעיפים שהמועצה,
- משה פדלון : זה מה שאני אומר, חבר'ה, אם מישהו רוצה, נעצור באותו סעיף ונשאל את החברים. ירון, יש לי בקשה. תן סקירה, נשב בסוף על כל ההמלצות של הפרק הזה של האשפה ונצביע על ההמלצות. כך צריך לראות את הדברים. ירון, בקצרה, כל פרק מתוך חמש, ששת הפרקים כאן, וכל פרק, על ההמלצות

שלהם, אם יש בעיה, אנחנו נסתכל.

ירון הררי: הנושא של פרק שמונה זה פינני אשפה מעסקים פרטיים, זה משהו שהוא קצת יותר עקרוני. אני נמצא בעמוד ארבע בתקציר. בשנת 2010, ביולי 2010 שונה ההסדר שהיה עד אז, והעירייה החליטה לפנות שלוש פעמים בשבוע את הפסולת עבור בתי העסק, על חשבונה. מדובר פה על הוצאה של 1.6 מיליון שקל. משנת 2010 ועד מועד כתיבת הדו"ח, היה בג"צ שדן בכל מה שקשור בפינני אשפה מעסקים פרטיים, והיה גם עתירה מנהלית שדנה בנושא הזה, ולנוכח הקביעות של הבג"צ, כפי שהבאנו אותו בדו"ח, שהנושא, וגם בעתירה המנהלית, אני ממליץ פה לשקול שנית את ההחלטה הזאת, לנוכח הוראות הבג"צ, שכתב שהתושבים לא צריכים לספוג את אגרת הפינני הזאת, וזה מתיישב עם עיקרון המזהם ישלם, ולא אעבור פה על כל הסקירה, אנחנו פשוט ממליצים לשקול את ההחלטה הזאת שנית, לנוכח הפסיקות האחרונות.

יריב פישר: המלצנו לבחון.

עו"ד בהרב: לא, אני רק רוצה לציין ולהביא לידיעת חברי מועצת העיר, שבבג"צ הזה, מה שנקבע הוא שעל משרד הפנים לקבוע אמות מידה לפיהם יאושרו חוקי עזר, שבהם אפשר לקבוע איזושהי אגרה לעסקים. כרגע, משרד הפנים לא קבע את אמות המידה האלה, יש לי פה מכתב של עורכת דין אורית מלמד ממשרד הפנים, לעיריית חולון, מה-3 באוקטובר 2013, וזה דרך אגב, גם נכון להיום. ומאחר והם לא קבעו אמות מידה, כרגע לא ניתן להגיש חוקי עזר למשרד הפנים בעניין הזה. אז כך שפורמאלית.

יריב פישר: מצד שני, וועדת הביקורת לא יכולה להתעלם. וועדת הביקורת לא יכולה להתעלם מהבג"צ וזה הערה נכונה, וגם זה עובר אליך.

עו"ד בהרב: לא, זה הבג"צ, הסברתי כרגע, זה הבג"צ, לא הקשבת לי.

יריב פישר: הקשבתי.

עו"ד בהרב: אוקי.

טובה רפאל: וועדת הביקורת הייתה במחלוקת על הסעיף הזה.

- ירון הררי: נכון, בגלל זה אמרנו שאנחנו ממליצים לבחון.
- טובה רפאל: קמה מחלוקת בוועדת הביקורת על הנושא הזה, כי אזור התעשייה הוא אזור שהוא המניב של העיר, ובעצם, לא מקבל יותר מידי מהעיר, ולכן, לא בטוח שצריך לקנוס אותו על האשפה שהוא מייצר. ולא הגענו להסכמות בוועדת הביקורת בנושא הזה.
- דוברת: צריך לבחון, לדעתי, מה עושים גם בערים אחרות.
- ירון הררי: אז אני יכול לומר לכם שבערים אחרות כן גובים אגרה, כן גובים בערים אחרות אגרה עבור פסולת עודפת מעסקים.
- עו"ד בהרב: בערים אחרות הוגשו תובענות ייצוגיות ולכן יש את כל ההתכתבויות האלה עם משרד הפנים, כי אותם ערים שהוגשו נגדן תובענות ייצוגיות רוצות לאשר כמה שיותר מהר את חוקי העזר, ומשרד הפנים תקוע עם קביעת הקריטריונים ולא מאשר שום חוקי עזר.
- יריב פישר: לכן, הקשבתי לך וזה מה שכתוב פה, נבחן כשתהיה החלטה של משרד הפנים, בסדר גמור.
- ירון עולמי: לא בדיוק, הקטע של לבחון, זה לבחון, זה לא בהכרח שמקבלים עמדה.
- משה ועקנין: אני חושב אבל, זה חשוב שהעירייה עוזרת לעסקים בפינוי אשפה, ועושים את זה דרך העירייה. גם ככה המצב של העסקים הוא לא הכי טוב, כמו שאמר ... מניב הרבה כסף לעירייה, וזה חלק מהשירות לעסקים בעיר, גם במרכז העיר וגם באזורי הפיתוח. בנושא הזה, אני חושב שצריך להידחות ולהמשיך כמו שנמצא המצב כיום, את העזרה לעסקים, לפינוי אשפה דרך העירייה.
- משה פדלון: אוקי.
- ירון הררי: אוקי, נושא נוסף, אני חושב שזה הנושא האחרון שנדון בו בקטע הזה, זה משאיות המנוף העירוניות. אני אספר לכם קצת היסטוריה. בשנת 2009 ו-2010 העירייה שילמה 700,000 שקל עבור פינויים שלא במסגרת הסבבים הרגילים. זאת אומרת, פינויי אקסטרה, 700,000 שקל. בעקבות העניין הזה, החליטו לקנות משאית מנוף אחת, שנקנתה בדצמבר 2010, בסכום של 324,000 שקל. בעקבות הרכישה הזאת, הפינויים שלא במסגרת הסבב הרגיל

ירדו ל-155,000 שקל, מ-700,000 שקל ירדו ל-155,000 שקל. ולמרות זאת, באוגוסט 2012 נרכשו עוד שתי משאיות מנוף בעלות של כמעט מיליון שקל, בעלות של 990,000 שקל, כאשר, במשך יותר משנה, מספטמבר 2012, מועד רכישת המשאיות האלה, עד נובמבר 2013, אחת המשאיות בכלל לא הייתה פעילה, היא ישבה בחניון של אגף תבל, מכיוון שלא מצאו נהג שיאייש אותה. וכיום, שלושת המשאיות עובדות, כאשר אחת מהן לוקחת קווים של הקבלן הרגיל. ולכן, העלויות, כמו שכתבנו פה, הוצאות העלויות של התפעול והשכר של המשאיות מסתכמות ב-600,000 שקל. אני רוצה רק, בהקשר הזה להקריא לכם את ההמלצות שלנו, שאנחנו ממליצים לעשות סקר צרכים עדכני, שיצביע על הצורך במספר המשאיות לפינוי הגזם שלא במסגרת הסבבים. במקרה בו יתברר כי אין צורך בכל המשאיות, יש לפעול למכירתן ולבצע בדיקה כלכלית בדבר הצורך באחזקה ותפעול של משאיות פינוי, לעומת האפשרות של הפעלת משאיות הפינוי של הקבלן. ושוב פעם אני אגיד, רק בחודשים האחרונים, מאז שנמצא נהג למשאית השלישית, עובדות שלושת המשאיות, עד עכשיו עבדו רק שתי משאיות ומשאית אחת הייתה מושבתת במשך שנה שלמה, וזה מראה על הצורך שיש בשלושה משאיות בתפעול ישיר של העירייה. רק עוד מילה אחת, האפשרות האחרת, כמובן, היא לשלם לקבלן עבור סבבים שלא במסגרת הסבב. זה לגבי הנושא הזה. אני חושב שאנחנו נדלג על כל מה שקשור,

טובה רפאל: סליחה, בנושא הזה, בוועדת הביקורת אנחנו הבנו וקיבלנו, בין היתר, את ההסבר של מנהל האגף, שלא תמיד הנושא הכלכלי בפינוי של גזם ואשפה אחרת, זה מה שעומד על סדר העניין. כשיש מצב שהסבב סיים וצריך לפנות אשפה או גזם, אז לא הנושא הכלכלי הוא שעומד על סדר היום, אלא ניקוי העיר הוא על סדר היום. ואנחנו הבנו וקיבלנו את זה בוועדת הביקורת.

ירון הררי: השאלה אם באמת צריך שלושה משאיות. (מדברים יחד) בכל מקרה, אנחנו מציעים לבחון את העניין הזה, אנחנו לא קובעים פה משהו.

צבי וייס: המבקר אמר פה בהתחלה שישבנו עם ראשי אגפים, עם האנשים

המקצועיים, הגיעו להבנות ותיקנו את מה שצריך. לכן, עכשיו, מה שמוטל עלינו, לאשר את ההמלצות בסעיף פינוי האשפה. אז השאלה מי בעד זה, לאשר את ההמלצות?

(מדברים יחד)

משה פדלון: סיימת את פרק א'? ברשותך?

ירון הררי: כן, שאר הנושאים אני חושב שהם,

משה פדלון: מי בעד ההמלצות של פרק א', נושא של פינוי האשפה? מי בעד?

יוסף לונדון: אפשר מילה אחת, אדוני, לפני ההצבעה?

משה פדלון: כן.

יוסף לונדון: ברשותכם, יש כאן, בפרק הזה יש סקירה מקיפה של אגף שאיפה. בתוך

הפרק הזה, שמי שמצרף את המספרים יגלה שאגף שאיפה במהלך שנה, או

שנתיים, הגיע לחיסכון כספי, אם לא טעיתי בחיבור, בסיגמא של המספרים,

חיסכון כספי של 3 מיליון שקלים. דומני, שמנהל אגף שאיפה, מר משה ביטון

וכל הצוות שלו, ראויים למירב ההערכה על חיסכון כל כך משמעותי בכספי

ציבור. אני מצביע בעד ההמלצות של המבקר בפרק הזה.

משה פדלון: מי בעד המלצות הוועדה? פה אחד. משה ביטון, תודה רבה. אני מצטרף

למחמאות של חבר המועצה. בבקשה.

ירון הררי: אוקי, הנושא השני שאנחנו מדברים עליהם, זה ניקיון רחובות. אני רוצה

להדגיש בפניכם, וגם כתבנו את זה בדו"ח. אנחנו לא בדקנו את הנושא של

ניקיון הרחובות, מה שאנחנו עשינו פה, בדקנו רק את החשבונות של הקבלן.

אתם יכולים לראות שמדובר פה על כמעט 20 מיליון שקל, שמשלמים עבור

ניקיון רחובות. החוזים, יש לנו למעשה פה שני קבלנים, קבלן אחד זה קבלן

שלג לבן, שמטפל בכל מה שקשור למזרח העיר, וקבלן שקוראים לו התאמה,

שמטפל בכל מה שקשור במערב העיר, אזור התעשייה, וחוף הים. ההסכם עם

הקבלנים מורכב משני חלקים, חלק אחד זה הסכם בסיסי, שבו הקבלן

מחויב להעמיד כוח אדם ומכונות ... כל מיני תשומות כדי לנקות את העיר,

והחלק השני זה שירותים אופציונאליים. כשאנחנו בדקנו בחברת התאמה,

אחד הדברים שאנחנו ראינו שמשלמים באופן קבוע, את אותו מספר עובדים כל חודש, אני חושב שהדברים פה ברורים, שאנחנו עשינו בדיקות סמויות. קודם כל הסתבר לנו שלגבי חברת התאמה, לא סופרים את העובדים. משלמים באופן קבוע אותו מספר עובדים כל חודש, בלי לספור את העובדים שהקבלן מקצה לצורך ניקיון הרחובות. כשאנחנו עשינו בדיקות סמויות לבדוק כמה באמת עובדים מגיעים, עשינו את זה ברובע ג', רובע ג', שהוא מערב העיר, ברובע הזה, הקבלן היה צריך לספק 28 עובדים מתוך ה-40, כי 40 כולל גם את חוף הים ואת אזור התעשייה, מתוך 28 עובדים שהוא היה אמור לספק, לפי הבדיקות הסמויות שלנו, הוא סיפק בין 17 ל-18 עובדים. אנחנו לא הסתפקנו בזה, אני הגעתי למשרדים של, בגן ווייזלר ונפגשתי עם הנציג של הקבלן מטעם התאמה, וקיבלתי ממנו את יומני העבודה שלו, של העובדים שלו, שעל פיהם הוא משלם וזה, אתם יכולים לראות בדו"ח, אישש את מה שאנחנו ראינו, שיש 17, 18 עובדים במקום 28 עובדים. הדבר הזה רלוונטי לא רק לרובע ג', הוא רלוונטי גם לשני הרובעים האחרים שהתאמה עובד איתם, ובנוסף לכל העניין הזה, שולם לחברת התאמה עוד שמונה עובדים באופן קבוע. לא רק שחברת התאמה לא סיפקה את התשומות הבסיסיות שהיא צריכה לספק בבסיס החוזה, אלא שילמו להם עוד שמונה עובדים. גם השמונה עובדים האלה, שולם עבור שמונה עובדים, אני חושב שלעובדים האלה צריכים להיות שמות, מספרי תעודת זהות והוכחות שבאמת סיפקו לנו שמונה עובדים. אנחנו לא עשינו חשבון בדו"ח כמה כסף אנחנו שילמנו פה ביתר, אבל אני בהחלט חושב, וזה אנחנו המלצנו, שיש מקום לפנות לקבלן, לקבל ממנו את כל יומני העבודה. הוא מחויב על פי החוזה לספק לנו את יומני העבודה, לבדוק בדיוק כמה כסף, כמה עובדים הוא סיפק לנו בכל אחד מהחודשים האלה, ולדרוש את הפרשים. זה לגבי חברת התאמה. בהקשר הזה אני רוצה לציין שאותו מכרז, עם אותו חוזה, נחתם עם חברת שלג לבן, שעובדת במזרח העיר. ובחברת שלג לבן, יש ספירה של כל העובדים יום יום, אנחנו בדקנו את זה, זאת אומרת, ההסדר הזה

שמשלמים עבור 40 עובדים כל חודש במשך כל ימות השנה, גם בחורף וגם מתי שיש חגים מוסלמיים וגם מתי שיש שביתה לאפריקאים, ההסדר הזה היה רק מול חברת התאמה, בחברת שלג לבן שילמו לפי התשומות שהיו בפועל. עכשיו, מילה אחת לגבי, אני מסכים איתך שזה חמור מאוד ולכן אני כתבתי את זה, ואני אומר את זה פה.

דובר : לא יכולים לגבות את הכסף בחזרה?

ירון הררי : אני חושב שאם, אני חושב שלמרות שהעירייה, למרות שהעירייה, הרשות, חתמה, אישרה 28 עובדים, מנהל האגף חתם, החשבת אישרה, הכל כדת וכדין, בסיכומו של דבר אנחנו לא קיבלנו 28 עובדים. הקבלן הזה סיפק לנו תשומות שהם 17 עובדים, ולכן, יש את כל הלגיטימציה והחובה לדרוש בחזרה את התשומות האלה.

משה פדלון : כן, בבקשה. בוא, ניתן לראש האגף לתת פה הסבר על מה שקרה.

משה ביטון : ההסבר כבר ניתן לפני. אז ככה, אני נכנסתי לעבודה ב-1.1.2012. היה הסכם של קודמי, מר פרושושני, עם החברה של התאמה, על עבודה בפאושלי. זאת אומרת, העירייה קונה ניקיון, לא קונה עובדים ולא סופרת עובדים.

יריב פישר : זה לא מה שדיברנו אז.

משה ביטון : פאושלי. תוך כדי תנועה, במהלך יוני, כשאני הבנתי שזה לא נכון לעשות את זה,

יריב פישר : מה זה לא נכון, זה מנוגד לחוזה, זה בניגוד לחוזה.

משה ביטון : היה הסכם בין הקודם שלי, לבין חברת התאמה.

ירון הררי : אני רוצה רק, ברשותך, רק אני,

דובר : החוזה היה פאושלי?

משה ביטון : החוזה היה לספור עובדים.

ירון הררי : אני רוצה לומר פה משהו בקשר לעניין הזה, כי כמובן אני ישבתי עם משה וגם שמעתי את העניין הזה. אני חושב, זה דברים שהם ברורים מאליו, למרות זאת אני אגיד את זה. ברגע שהיה מכרז ונחתם חוזה, אין שום מישהו, ברשות ובסמכות, שיכול לקבוע הסדרים אחרים עם הקבלן, במיוחד

שזה לרעת העירייה, זה דבר אחד. דבר שני, שאנחנו ניסינו למצוא נייר, מייל, איזושהו סיכום דברים שמראה שבאמת היה איזושהו הסדר, שאני אומר, שאמרתי קודם שזה הסדר שלא יכול להתקבל, לא מצאנו שום דבר כזה, זאת אומרת, הכל זה מין תורה שבעל פה כזאת, שכנראה מישהו אמר, לא יודע, איזה משהו שאין לו שום סימוכין בשום נייר, בשום דבר.

משה ביטון: המנכ"ל אמר לך בוועדת ביקורת, שזה היה הסיכום לפני זה. שזה היה בתקופה של יעל גרמן, שעשו את זה מעין פיילוט, וזה נשאר. אני מצאתי את זה מצב נתון. ביוני, אני החלטתי שהשישה עובדים שעובדים בניקיון שירותים, שזה סעיף תקציב שהיה לנו 770,000 שקל כל שנה, קראתי לקבלן, אמרתי לו, אין יותר את הסעיף הזה, הוא נמחק כולו, והשישה עובדים שעובדים בשירותים, הם בתוך מסגרת העובדים שלך.

ירון הררי: לא, אבל זה לא קשור להסכמים הבסיסיים.

עו"ד בהרב: לא, אבל אני חייבת גם לבוא,

משה ביטון: לא, זה בסדר, אני רק רוצה להסביר את זה.

עו"ד בהרב: רק שנייה, ממה שעולה, מהתמונה שעולה פה, עולה תמונה של איזושהי התנהלות, ויכול להיות שלקבלן יהיו גם טענות כלפי העירייה, כי באמת יכול להיות שהייתה פה איזה הסכמה, או לא הייתה הסכמה, וצריך לבחון את הדברים האלה. צריך לקחת,

דובר: יכול להיות גם שיהיו חברות שיתבעו את העירייה כי הם לא זכו במכרז.

עו"ד בהרב: צריך לקחת בחשבון שהיו פה חשבונות שאושרו על ידי העירייה והועברו לתשלום. כך שהאמירה היא, הקבלן יחזיר את הכסף, היא לא כל כך פשוטה וצריך לבדוק שאנחנו יכולים לעשות, צריך לבדוק האם אנחנו יכולים לעשות את זה מבחינה משפטית, או לא.

ירון הררי: אני יכול להסכים רק עם החלק השני, אם אנחנו יכולים לעשות את זה מבחינה משפטית. אבל אני לא חושב שזה שיקול, אם העירייה תינזק מזה, או משהו. יש פה חוזה.

משה ועקנין: יש לך הסכם עבודה עם הקבלן ... יש סידור חדש.

ירון הררי : אנחנו לא מצאנו שום דבר. קודם כל, אנחנו, אני שוב פעם, אנחנו הולכים פה שלוש, ארבע צעדים קדימה, אני רוצה לומר לכם שאנחנו לא מצאנו שום נייר שתומך בעניין הזה, שום דבר, אם יש איזה נייר, זה דבר אחד, דבר שני, גם אם זה נעשה, זה לא ברשות ולא בסמכות.

משה ועקנין : אם זה לא בסמכות אף אחד, יש חוזה, מה יש פה,

ירון הררי : ועל כל החשבונות כתוב את התשומות.

משה פדלון : יש עובדות, יש המלצות להשיב את הכסף חזרה. ועל זה אנחנו הולכים להצביע. אנחנו הולכים לבקש מה שנלקח מאיתנו שלא על פי החוזה. זה ההמלצה העיקרית פה. כמובן שיש המלצות לשפר וזה נושאים שטופלו. כל הבקרה והמעקב. הנושא הכספי, שזו ההמלצה המשמעותית, אנחנו נמליץ להשיב את הכסף חזרה.

עו"ד בהרב : אני חושבת שצריך לבקש לבחון את הנושא הזה, כי צריך לבחון ולבדוק האם אנחנו יכולים לעשות את זה או לא.

משה פדלון : לא, לא, סליחה, ענת, אני חולק עליך, אם אני לא קיבלתי מוצר, ולקחו ממני את הכסף, אני רוצה אותו חזרה, סליחה. זה לא עניין שצריך לבחון. כמו שאומר, אני לא יודע מה סיכמו, יש חוזה, חברה, אין פה,

ירון הררי : גם אם סיכמו, זה לא ברשות ולא בסמכות.

משה פדלון : אם יש חוזה ולא פעלו על פי החוזה, אני מבקש את הכסף חזרה. זה גם ההמלצה, זו גם ההמלצה, אין פה סדרים בחדרי חדרים, חברה. העירייה זה גוף מסודר, עם הסכמים, עם חוזה, צריך לפעול על פי דין.

(מדברים יחד)

משה פדלון : אין בעיה, שיבדקו, יש פה המלצות להשיב, יבדקו, יבחנו, יעשו את הכל כדי להשיב את הכסף. זו ההמלצה של הוועדה. בואו, אנחנו, ברשותך.

ירון הררי : שנייה אחת אני רוצה רק להפנות את תשומת לבכם לעוד כמה תופעות שאנחנו מצאנו עם ההתנהלות מול הקבלנים האלה. בעמוד 11 בדו"ח, אם תוכלו לפתוח, בעמוד 11 ב', אתם יכולים לראות באמת את החיסכון הגדול שהיה בין שנת 2012 ל-2013. בעובדים נוספים, יש חיסכון של 21%, צוות

משימתי, חיסכון של 52%, הסרת גרפיטי, חיסכון של 97%, תגבור עובדים, חיסכון של 58%, וכולי וכולי. חיסכון באמת של 2 מיליון שקל בשירותים האופציונאליים. בקשר לעניין הזה אני רוצה להעיר, ואנחנו כתבנו את זה בדו"ח. החיסכון הזה מעיד בראש ובראשונה על תשלומים עודפים ששולמו בשנת 2012. זה מה שאנחנו כתבנו פה בדו"ח. אני רוצה להפנות את תשומת לבכם, זה לגבי השירותים, אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לדוגמא, למשל, של גרפיטי. אנחנו שילמנו בשנת 2012, 394,000 שקל עבור ניקוי גרפיטי, שזה כלל צוות ששילמו לו 1,500 שקל ליום. בשנת 2013, המחיר ירד ל-23,000 שקל. זאת אומרת, אני לא רואה בזה חיסכון, אני רואה בזה פשוט תשלומי יתר ששולמו. אותו דבר השמונה עובדים, כמו שהזכיר פה משה קודם,

משה פדלון: אפשר לקבל הסבר מראש העיר שהייתה פה, למה שקרה? באמת, זה בכל זאת, זה מיליונים רבים, זה לא עובד ככה.

ירון הררי: זה נכון.

משה פדלון: איפה הייתה פה ראש העיר? אנחנו מדברים על מיליונים רבים שנשאבו מהעירייה, שלא על פי דין.

ירון הררי: אני חושב,

משה פדלון: צריך לבדוק את .

ירון הררי: שכל ניהול החוזה, מול שני הקבלנים האלה, עד לכניסתו של מר ביטון, אני מדגיש את זה, ברגע שנכנס מר ביטון, אחרי חצי שנה שהוא נכנס, כבר התחילו לראות את כל הקיצוצים האלה, ואני שוב פעם מדגיש את מה שכתבתי בדו"ח. הקיצוצים האלה זה לא חיסכון, אלא זה פשוט מעיד על תשלומי היתר. אני לא אכנס אתכם פה לכל הפרטים, אני חושב שהדברים מדברים בעד עצמם.

ירון עולמי: אני זוכר את הדין על הגרפיטי שאמרנו, לא יכול להיות שכל כך הרבה כסף הולך לניקוי גרפיטי.

משה פדלון: בוא, ירון, אנחנו, בוא.

- דובר : זה פלילי.
- ירון הררי : תיזהר בדבריך. עזוב. לא כל דבר פלילי.
(מדברים יחד)
- משה פדלון : אין תורה שבעל פה. (מדברים יחד) ירון, אני מבקש, בוא נגיע להמלצות.
הנושא ברור, מיצינו את זה.
- ירון הררי : אוקי, אני חושב שאנחנו, זה עיקר הדברים, שאר הדברים.
משה פדלון : מי בעד יישום, בבקשה, איריס.
- איריס אתגר : יש לי כמה הערות, פשוט קרא לי נורא מהר. אני חוזרת שנייה לפרק, מה שנקרא, פינוי אשפה. כמה הערות, דיברנו על זה, אבל רציתי לחדד. לגבי ההמלצות בנושא רכבי הקבלן, למסור הודעה לקבלן כי הרשות לא תישא בתשלום עבור משקף עודף ובכך תפעל לצמצום. אני עמוד שלוש בתקציר. המלצה מספר שתיים, דיברנו על זה בחצי פה, אז רק במסגרת האישור שאנחנו מאשרים את זה, אני רוצה להוסיף, כמובן, ככל שניתן על פי החוזה, שהוא תחת מכרז, ובמידה ולא, להוסיף התייחסות כזאת בחוזים עתידיים. הערה נוספת לגבי המלצות בסעיף שמונה, עמוד ארבע. בהמלצות, גם דיברנו על זה בחצי פה, אבל אני מבקשת להבהיר שבמסגרת הבחינה הזאת של מה יתמרץ את העסקים להקטין את האשפה, ללמוד, והבנתי שעשו את זה, אבל במסגרת הבחינה המחודשת, ללמוד מה עושים בערים נוספות. דבר שעברנו ככה במהירות, בסעיף תשע, עמוד ארבע, על בקרה של שכר עובדי הקבלן. יש פה המלצה לפעול לקבלת אישור רואה חשבון על עמידת הקבלן בהוראות דיני העבודה.
- ירון הררי : זה מקובל, מה שמקובל על,
- איריס אתגר : אבל מאחר וזה דו"ח מבקר, אני חושבת, אם זה קרה, אז כנראה שאולי אין ממונה מטעם החוק בנושא אכיפת שכר עובדי קבלן, צריך להיות ממונה. יש ממונה כזה?
- ירון הררי : יש ממונה, אבל זה לא, אני לא בטוח, בכל מקרה, על פי החוזה צריכים לקבל את האישור.

איריס אתגר : אוקי. זה לגבי פרק א', לגבי פרק ב', בעמוד שמונה, סעיף שש, על האופציונאליים, על ה-25% מסך התשלום הבסיסי, שהיה אופציונאלי והוסף על הסכום הקבוע, בעצם. ההמלצה היא בעצם לפעול להכללת השירותים האופציונאליים הקבועים במסגרת בסיס החוזה. אני חושבת שיכולה להיות המלצה, וזה במסגרת הוויכוח שהיה פה על גרפיטי. אני חושבת שיכולה להיות המלצה נוספת, שאולי, שתהיה איזושהי בקרה על הזמנת עבודות נוספות אופציונאליות. כי מאוד קשה מראש לחזות את כל המפרט שתידרש, זאת אומרת, בטח לא חזו שיצטרכו מחיקת גרפיטי מהקירות. ולכן, אולי צריך להיות איזושהו גוף מפקח, או במחלקת, אני לא יודעת אם זה שאיפה, אבל גוף שגם יבקר על הזמנת העבודות האופציונאליות. ודבר אחרון שרציתי עוד להוסיף במסגרת האישור, במיוחד לנושא האחרון שדיברנו עליו. הדבר האחרון שרציתי להוסיף עליו, במסגרת ההמלצות, בעמוד 11. מה שדיברנו בנושא האחרון על שלג והתאמה. יש פה ניסיון, בעצם, לתקן את המעוות, זאת אומרת, למשל, כתוב יש לאשר את החשבונות חברת התאמה, בהסתמך על ספירה יומית של עובדי הניקיון, שזה עלא כיפאק, וזה נכון, אבל חסר לי בהמלצות איזושהו פיקוח. אולי פיקוח רבעוני על אותם דוחות שאישרו את זה.

ירון הררי : המלצנו,

איריס אתגר : איזושהו גוף שהוא מפקח על הניסיון שלנו לתקן פה את המעוות.

ירון הררי : אין לנו פה המלצה על גוף שיפקח, אבל יש לנו כן המלצה שבאופן שוטף יבקשו, בלי קשר לבדיקה שאנחנו עושים, באופן,

איריס אתגר : את זה ראיתי, אבל פיקוח על ההמלצה הזו באופן שוטף, לבקש את הדוחות, או להוסיף את השורה, וכדומה. אני חושבת שזה יכול להועיל את הפיקוח. זהו.

דובר : אם אפשר, במשפט, אדוני ראש העיר לענות לה. יש לנו מכרז בחודש הבא בנושא, וכל מה שהערת עכשיו זה כבר בתוך המכרז החדש, כולל ספירות עובדים, כולל חלוקה של העיר לשלושה קבלנים ולא שניים, ולא יהיה ... של

פועלים. כל מה שהעלית עכשיו זה במכרז החדש.

משה פדלון: כן. מי בעד יישום המלצות וועדת הביקורת לגבי סעיף ב' פה אחד. סעיף ג', פנסיה תקציבית.

ירון הררי: טוב, למעשה, זה הדו"ח שהוא מאוד טכני. אנחנו, בוא נראה מה יש לנו פה. אנחנו מדברים פה על הוצאה של 38 מיליון שקל. אני רק אזכיר שפנסיה תקציבית זה פנסיה שהעירייה משלמת, בניגוד, בעיקר לעובדים וותיקים. עובדים חדשים, כמובן, חוסכים בתוכניות משלהם. אצלנו יש אוכלוסייה של עובדים שכמובן נמצאים במסגרות האלה. נכון לשנת 2012, מדובר על 38 מיליון שקל, שזה גידול של 11% לעומת ההוצאות שהיו בשנת 2010. ההערה הראשונה שלנו פה, על פי הדוחות הכספיים של ממשלת ישראל, הוצאות המדינה בגין פנסיה יגיעו לשיא בשנת 2032, זאת אומרת, הם הולכים לעלות עד 2032 ואז לרדת. בהנחה שהמסגרת, שהאופי של העובדים פה מקביל לאופי של העובדים במגזר הציבורי, אנחנו חושבים שיש מקום לבצע בדיקה שתאמוד את תשלומי הפנסיה העתידיים, שלא יוצר מצב שפתאום אנחנו נגיע להוצאות מאוד גבוהות. אני יכול לומר פה שבועדה, הגזבר אמר את דעתו, שאין צורך בבדיקה כזאת. וכמובן, זה החלטה שלכם.

גולן זריהן: רק לעניין התקציב, סעיף חמש, כל השאר, לא רק שהסכמנו, לדעתי כבר הכל מבוצע. מבחינת התקציב, אני חושב שזה פשוט בזבוז משאבים לרשות לבצע את הבדיקה הזאת. מסיבה מאוד פשוטה, אנחנו, אחת לשנה, כמובן שאומדים את העלויות של הפנסיה התקציבית בשנה הבאה, ומתקצבים את זה, ומשתדלים גם שמה שאנחנו חוזים יקרה. לעשות תחזית לפנסיה תקציבית כמה שנים קדימה, המשמעות היא, כמובן, לקחת אקטואר וכל מיני אחרים שיעשו את התחשיבים האלה ויעלו לנו הרבה כסף. כשלמעשה, אין ערך גדול למידע הזה. במהלך שנים קדימה ברור שהולכים ומצרפים אנשים לפנסיה התקציבית, ואנחנו כל שנה מתקצבים את זה, ויש עליה כזו או אחרת.

יריב פישר: לא, זה לא עליה כזו או אחרת, זה עליה די גדולה, ובגלל זה דיברנו.

- גולן זריהן : באיזשהו שלב, הדבר הזה אמור להתמתן ואפילו גם לרדת.
- יריב פישר : ב-2032.
- גולן זריהן : זה גם פונקציה, כמובן, של אנשים שיפרשו, מתי יפרשו, אנשים שימותו, מתי ימותו וכולי. ונניח שנגלה שאנחנו צריכים ב-2018, נעשה עבודה אקטוארית, וב-2018 נגלה שאנחנו צריכים לשלם עוד 2 מיליון שקל לפנסיה תקציבית, על פי אותו אקטואר, אז מה בדיוק נעשה לגבי 2018 היום, מישהו מכם יודע להציע? אני לא בטוח. יותר מזה אני אספר לכם, אקטואריה מבוססת, כמובן, על תחשיבי ריבית. כשהריבית יורדת, כמו היום, הפנסיה האקטוארית עולה וגואה ומכניסה את כל האקטואריה לסחרור, שיש לכאורה התחייבות גדולה מאוד לפנסיה. רק בגלל שהריבית נמוכה. אני לא יודע אם אתם קוראים את העיתונות, למשל, לגבי חברת חשמל וכאלה. אז מה יקרה, נניח, כשהריבית תרד, או הריבית תעלה, אז מה, כל תחזיות, כולנו נכנס ללחץ לגבי שנת 2020? וגם אם נכנס ללחץ, מה בדיוק נעשה עם זה?
- יריב פישר : יש מה לעשות עם זה, אם אתה תרצה לבנות עוד בית עירייה ב-100 מיליון שקל ב-2020, אתה יודע מה אתה צריך לעשות.
- גולן זריהן : תן לי לסיים ואז תעיר את ההערות שלך. כל מה שאני רוצה לומר זה שהבדיקה הזאת, היא אולי נחמדה בשביל למלא עוד כמה דפים, ובשביל להסביר לעצמנו שעשינו תחזיות, ואין לי שום בעיה, אם תרצו, שאנחנו גם נעשה אותה, רק שיהיה ברור שאנחנו משלמים כסף על מידע שהרבה, לניהול השוטף שלנו, לא יסייע. אתם יודעים מה, גם לניהול ארוך הטווח שלנו. זהו, עכשיו, כמובן, לשיקולכם.
- משה פדלון : ואיפה זה מופיע בהמלצות?
- גולן זריהן : סעיף חמש, תקציב. אגב, אני אמרתי את זה גם בוועדת הביקורת, לצערי, לא קיבלו את עמדתי.
- יריב פישר : בגדול, קיבלנו.
- גולן זריהן : אם קיבלתם, אז למה המלצתם?
- יריב פישר : כי כן אנחנו חושבים שצריך לעשות משהו לכמה שנים קדימה. ואני אסביר

עוד פעם גם מה שאמרתי לך בוועדת הביקורת, היה ועוד חמש שנים, במקום 38 מיליון, התקציב הוא 70 מיליון ואתה רוצה להיכנס לעוד פרויקט, כמו בניין עירייה, בסדר גודל שכזה, אתה לוקח בחשבון כאלה מספרים גבוהים. זה לא מספרים של מיליון, שתיים, כמו שאתה מציין.

גולן זריהן: לא, לא, מדובר בתקציבים שונים, התקציב השוטף הוא אחד, ותקציב הפיתוח הוא שתיים. ויותר מזה אני אגיד, הפנסיה התקציבית לא עולה משנה לשנה בעשרות אחוזים, היא עולה באופן הדרגתי, כי כמו שאמרתי, זה אנשים שמצטרפים לפנסיה ואחרים שהולכים לעולמם, והדברים האלה קורים באופן הדרגתי ממילא. הם לא באים באיזה הפתעה. אלא אם כן, חס ושלום, אני יודע מה קורה? בעצם לא חס ושלום, הרבה אנשים פתאום, או שכולם יוצאים לפנסיה ביום אחד, מה שכנראה לא יקרה. אם באמת נגלה שיש איזושהי תכונה שכל עובדי העירייה יצאו לפנסיה ביום אחד, אז אולי אז נעשה את התחשיב הזה, אבל בשביל זה לא צריך אקטואר ולא את כל התוכניות האלה.

יריב פישר: אנחנו מסכימים שזה בפיק אבל, בעשר, 20 שנים הבאות. זה לא נגרע.
גולן זריהן: כל מה שאמרתי, זה שגם אם יש לך מידע שזה יעלה בעוד אחוז, או פחות אחוז, זה לא ישנה לך שום דבר בראייה, לא האסטרטגית וגם לא הטקטית שלך בניהול הכסף.

משה פדלון: בוא ניתן לטובה, בבקשה.
טובה רפאל: בוועדת הביקורת קיבלנו את ההסבר של הגזבר, ואנחנו החלטנו להוריד את ההמלצה הזאת.

משה פדלון: אז אנחנו, ברשותכם, האם יש מה להוסיף?
ירון הררי: אני רק רוצה להעיר באופן כללי, לגבי ההמלצה הזאת, איך אומרים, יש המלצות חשובות יותר וחשובות פחות, אני חושב שזה,

משה פדלון: בואו, אז מי,
ירון הררי: אבל שנייה אחת, אני רוצה רק להעיר הערה כללית לגבי הדו"ח הזה. אנחנו כמובן לא נעבור על הכל, כי זה דו"ח מאוד טכני, באופן כללי הנושא הזה של

תשלומי הפנסיה, גמר חשבון, כל מה שקשור בהעברות מפנסיה, ממהות מקבלת למהות נותנת, מנוהל בצורה טובה.

משה פדלון: אני קיבלתי את ההסבר המנומק של הגזבר, ואני חושב שנעשה הצבעה על כלל ההמלצות, למעט סעיף חמש.

ירון הררי: אוקי.

משה פדלון: באמת, הסבר מנומק, מכובד. מי בעד,

טובה רפאל: סליחה, בכל זאת, היה עניין של עובדי עירייה שעזבו את העירייה, שאולי לא יודעים מה קורה עם חשבונותיהם, ושיש להם כסף בקופות הפנסיה. אז זה נושא שאנחנו כן המלצנו שהעירייה תיכנס לבדיקה ותמצא את האנשים.

משה פדלון: זה בסדר גמור. מי בעד יישום ההמלצות בסעיף של פנסיה תקציבית, למעט סעיף חמש, מי בעד? פה אחד. תודה רבה. סעיף ד', החניונים, ויישר כוח שאתם בודקים גם את החברות העירוניות, וצריך להמשיך לבדוק, בפרופורציה, גם את החברות האחרות, זה חשוב מאוד. שידעו שהם תחת בקרה ופיקוח שלנו. בבקשה.

ירון הררי: כן. החברה הכלכלית, כמו שאתם יודעים, יש חניונים עירוניים, שהועברו לניהול החברה הכלכלית. אנחנו בדקנו את ההסכמים בין העירייה לבין החברה המנהלת, את כל התשלומים, את כל מה שקשור בזה. אני, בהקשר הזה, אעיר שיש פורום חנייה בעירייה, שקובע את כל ההסדרים. אני מציע שאנחנו נדלג על כל מה שקשור בהסכמי ההתקשרות להפעלה, כי בסך הכל, זה בסדר. רוב ההערות הן הערות תפעוליות, שאנחנו גם נדלג עליהן, ניגע רק בהסדר חניית בכירים בעירייה ובמועצה. כמו שאתם יודעים יש 41 גורמים, אני מדבר על סעיף חמש בעמוד 17. יש 41 גורמים בכירים בעירייה ובמועצה, הכוללים את כל חברי המועצה, מנהלים בעירייה וכל מה שקשור בזה, שזכאים לחנות בכל החניונים בעיר בחינם. אנחנו ראינו שהסדר חניית הבכירים בעירייה אינו מעוגן בכתובים, לא מוזכר בפורום החנייה, והוא בבחינת תורה שבעל פה. כשבדקנו את הרשימה של הבכירים שהוצגה, ראינו שהיא לא עדכנית, היא כללה חברי מועצה לשעבר ולא כללה חברי מועצה

נוכחית. לא כוללת חלק מהמנהלים הבכירים, מאידך, כוללת מנהלים בדרגי ביניים. בעקבות הביקורת שינו את הרשימה הזאת, עדכנו אותה. אבל מה שהכי חשוב זה הסעיף השלישי, זה דו"ח מבקר המדינה, שבדק את השלטון המקומי בשנת 2013. הוא בדק את הסדרי החנייה, והוא כתב כך "לדעת משרד מבקר המדינה, הענקת פטור מתשלום חנייה לחברי המועצה בכל חלקי העיר ובכל שעות היממה היא הטבה כספית, וגמול כספי שאינו עומד בקנה אחד עם הוראות חוזר מנכ"ל, ובכך נפגע עקרון השוויון בין תושבי העיר. לגבי עובדי עירייה וכן נבחרי ציבור, ממליץ מבקר המדינה שעל העיריות לקבוע הסדרי חנייה בלא תשלום, בדרך סבירה ומידתית, למשל, רק כשהחנייה היא לצורך מילוי התפקיד." אני רוצה להדגיש בפניכם שהדברים נכתבו לגבי חנייה חינם ברחבי העיר, אבל אני חושב שכוחם יפה ורלוונטי גם לחנייה בחניוני העיר. ומכאן ההמלצות שלנו לעגן את ההסדר בכתובים, לעדכן את הרשימה, לשקול את ההסדר הזה לנוכח דו"ח מבקר המדינה. יש פה עוד המלצה שהוספה על ידי הוועדה, ליזום מבצעי מנויים חודשיים.

משה פדלון: הערות, שאלות? בבקשה, יוסי.

יוסף לונדון: אני מבקש לשאול האם התקיים בשבוע החולף דיון בנושא חנייה חינם לנבחרי ציבור בלשכת המנכ"ל? האם התקבלו החלטות, ואם כן, האם אפשר ליידע אותנו בנושא הזה, בבקשה?

עו"ד בהרב: התקיים דיון, אני אומרת שהתקיים דיון, והוחלט שהחנייה לחברי מועצה תהיה במסגרת התפקיד, כפי שהומלץ.

יוסף לונדון: במסגרת מה?

עו"ד בהרב: במסגרת התפקיד.

משה פדלון: אם אתה בא לבקר בית ספר, חנייה חינם, אם אתה הולך לסופר, תשלם.

עו"ד בהרב: לצורך מילוי תפקיד.

(מדברים יחד)

ירון עולמי: אגב, זה לא נכון, אין לנו גם חנייה חינם בחניונים, ככל הידוע לי.

ירון הררי: בטח שיש. לכל החניונים של העירייה. אולי אתה לא ברשימה, ירון.

(מדברים יחד)

- ירון עולמי: בעמוד 20, הוא רצה כבר להצביע על כל הנושא של החנייה.
- ירון הררי: אז אולי אני רק אגיד מילה אחת או שתיים לגבי עוד שני נושאים ואז נדבר על הכל?
- משה פדלון: אנחנו בחנייה עדיין, להשלים?
- ירון הררי: כן. לגבי חניונים, לגבי כל ההמלצות התפעוליות, אני גם כן מדלג על הכל, לגבי ההסדרים עם בתי העסק, אני מניח שהדברים יעמדו בפני וועדת החנייה של העירייה. עכשיו, אחד הדברים החשובים שקשורים, גם כן, בוא נדבר רגע על חניון המדע, לגבי חברת גב ים. על זה רצית לדבר? אז ניתן לך את הכבוד. אז נעבור רק לדבר האחרון, שזה קביעת שיעור דמי השימוש. כמו שאתם, כמו שכתוב פה בדו"ח, דמי השימוש שהחברה הכלכלית משלמת לעירייה נקבעו על בסיס הערכות שמאי משנת 2010. מאז קרו הרבה דברים והתוצאה, כרגע, זה ששיעור הרווח התפעולי שהחברה משאירה אצלה מגיע ל-48% בחינוי החוף ו-18% בחינוי גלגלי הפלדה. רק בשביל לסבר את האוזן, ההכנסות בחניונים האלה עלו בשיעור של 125%, ו-349%. כל מה שאני אומר לכם עכשיו זה רק כדי לומר לכם שהשומות של השמאי שנקבעו בשנת 2010 כבר לא רלוונטיות בכלל. ולכן, מה שאני ממליץ פה זה לשנות בכלל את המתכונת, לא צריכים שמאים ולא צריכים כלום, אפשר לקבוע שהתגמולים יהיו אחוזים מהרווח, כאשר, האחוז ייקבע, משהו מעל התקורות של החברה.
- משה פדלון: ירון, זה משהו נכון, אני כבר עליתי על זה בתחילת התפקיד שלי. זה נושא שיטופל בתחילת 2015 בצורה הכי הכי יסודית ועמוקה. זה נראה לי לא מידתי 48% רווח, זה לא נראה סביר. לא נראה טוב. אני בעד שירוויחו, אבל הכל במידתיות. בבקשה, יוסי.
- יוסף לונדון: בתחילת דבריי בנושא דו"ח המבקר, ציינתי שבתקציר לא היו את התגובות של המבוקרים, ואני רק רוצה להביא דוגמא אחת לגבי, רק דוגמא אחת, שתגובת המבוקר יכולה לשנות את השקפתנו, ובהקשר בדיוק לנושא

החניונים ושיעור הכסף שהחברה לפיתוח הרצליה מעבירה לעירייה. גילוי נאות, אני חבר בדירקטוריון של החברה לפיתוח הרצליה. תרשו לי ממש בקצרה, הייתה כאן הערה שהכספים שנותרים בידי החברה הם לא פרופורציונאליים, תגובת המבוקר, ואני אקצר. בדו"ח המלא, עמוד ד' 39. בספר עב הכרס. פיתוח ושדרוג החנייה והחניונים העירוניים הינם בסיס לקיום תחבורתי של העיר. החברה ביצעה ומבצעת בדיקות היתכנות למיזמים שונים, סקרים תחבורתיים, מחשוב חניונים ופעולות רבות נוספות, אשר לא נלקחו בחשבון בעת הביקורת. מבט על צד ההכנסות בלבד, טועה ומטעה, שכן רק בשנים האחרונות השקיעה ומשקיעה החברה מעל מיליון שקל בשדרוג ומחשוב החניונים, כאשר יעד זה הוא אחד מהמלצות המבקר בעצמו. דומני, ופה אני עוצר, דומני שתגובת המבוקר יכולה לתת פרספקטיבה מעט שונה, לעומת הרושם שקיבלנו רק לפני רגע, שיש כאן שערורייה טוטאלית לגבי הכסף שנותר בידי החניונים. לכן, כל כך חשוב שבצד הערות המבקר, שאני מאוד מכבד, אני ראיתי את עבודתו, אין לי מילים לשבח את עבודתו, תמיד ראוי להוסיף, גם בתקציר, את תגובות המבוקר, זה נותן פרספקטיבה קצת שונה על הדברים. תודה. ואני בהחלט בעד בחינה מדוקדקת של הנושא הזה.

משה פדלון : אני אבדוק את זה, הוא אמר שלא נבדק מ-2010. בוא נפתח את זה, נבדוק, זה לא בשמים, בדיקה. בבקשה, גזבר.

גולן זריהן : מה שאומר חבר המועצה, יוסף. אני רוצה לומר שדווקא ההערות האלה, כן שמענו אותן כשדנו בוועדת הביקורת בנושאים האלה, וההמלצות הן, מן הסתם, אחרי ששמענו את זה. אני מניח שלא רצו להעמיס עודף חומר על חברי המועצה. ספציפית לגבי ההערה הזאת, היא לא מוסיפה ולא גורעת. הם מציינים שם כל מיני דברים, אבל בסוף, מה שאומר המבקר, כעובדה, זה נכון. יש להם רווח גדול יחסית, אגב, הוא נובע מכל מיני דברים, בין היתר מהעובדה שבעבר לא היה ברור מה יהיו ההכנסות ומה היקף ההשקעות. אבל היום כבר הדברים האלה ברורים והרווח הוא גדול מידי, ויש בהחלט מקום

לבחון את זה.

משה פדלון : ירון, קצר, באמת.

ירון עולמי : דיון בדו"ח המבקר, ניתן לו את הכבוד הראוי, אגב, בכלל, הערה כללית, יוסף, הדיון הוא בדו"ח המבקר, והכל נמצא בדו"ח המבקר, אנחנו מצביעים רק על המלצות וועדת הביקורת, שהן צריכות להיות המלצות, מתוך הדו"ח מה ההמלצות שלנו, זה לפחות כך היה כל השנים, ובתוך המלצות אי אפשר להביא את תגובות המבוקרים, בשביל זה קראנו את הדו"ח, מי שקרא. וגם דן בו בוועדת הביקורת. אני רציתי לשאול לגבי חניון המדע. אני כבר כמה פעמים בעבר פניתי כחבר מועצה, אני רוצה להבין את ההמלצה לקבל חוות דעת משפטית והצורך בעריכת מכרז להשכרת חניון זה. האם הכוונה שהוא בכלל לא יושכר לחברת גב ים, ויהיה חניון פתוח?

ירון הררי : לא, שאם אתה מחליט את כל החניון, כמו כל נכס עירוני, להעביר לחברה מסוימת, או לגוף מסוים, אז תעשה מכרז, כי זה מעל,

ירון עולמי : לא רק לעשות מכרז, לא, לא סיימתי.

עופרה בל : לא, שנייה, בהקשר הזה, מכיוון שאני הייתי בנושא הזה, אז אני פשוט רוצה להגיד, גב ים לא היו נכנסים לכל המבנה הזה, ולכל השיפוץ שלו, אילולא הם היו יודעים שהם יוכלו לחנות בחניון הזה. צריך לקחת את זה לתשומת לב, כי גב ים מכניסים לעיריית הרצליה הרבה מאוד כסף. היה להם שוכר, זה היה ערוץ שמונה, כולל עוד איזה ערוץ טלוויזיה, שלא היה נכנס לבניין הזה אילולא היה לו חנייה.

עו"ד בהרב : השאלה זו שאלה בדיני המכרזים, כי כשהחברה מוכרת מנויים, אז לא כל פעם שהיא צריכה,

עופרה בל : לא, אני אומרת, אבל גם בחניונים אחרים יש מנויים ולא כל פעם שהחברה מוכרת מנויים, מן הסתם, היא צריכה לעשות מכרז על כל מנוי.

ירון הררי : אבל פה סגרו את כל החניון.

עו"ד בהרב : אז לכן השאלה היא שאלה אחרת, והיא, בדבר הפניות.

ירון עולמי : אוקי, את יורדת לסוף דעתי.

עו"ד בהרב : ואני אומרת, ולכן השאלה פה הייתה שאלה אחרת, בדבר התקופות שהחניון הזה יכול לעמוד גם לרשות הציבור ולא רק לרשות גב ים. והפתרון שנמצא ואושר על ידי וועדת הערר, כי זה נבחן בהיבט של השימוש החורג, היה שהחניון הזה בשעות מסוימות יהיה פתוח לכלל הציבור, והשאלה היא פה, באמת, לא בהיבט המכרזי, ושוב, זה מופיע, דרך אגב, בתגובות המבוקרים, לדעתי, של דו"ח הביקורת.

ירון עולמי : אגב, הסיבה שזה הגיע לוועדת ערר, בטח זה הייתי אני. אני רוצה להזכיר, לא יודע למה גב ים לקחו או לא לקחו, זה לא מתפקידי לענות, מתפקידי לחשוב על טובת הציבור כולו, והשטח שם היה ציבורי, ולקחו אותו ועשו אותו חניון, בסופו של דבר, לכאורה, פרטי. וברגע שנמנע מהציבור הזכות לחנות בחניון שהיה שייך לציבור, קרי, לעיריית הרצליה, יש כאן בעיה ציבורית. אפילו אם מבחינה מכרזית עשינו את הדבר הנכון, מבחינה ציבורית עשינו כאן משהו שהוא לא לטובת הציבור.

מאיה כץ : אני חייבת להגיד, שבסופו של דבר, השכירויות שמשלמים העסקים באזור התעשייה, זה החלק הארי של התקציב העירוני.

ירון עולמי : אבל עובדה שהגענו לפשרה. אני לא אמרתי קחו את החניון הזה והוא לא יהיה לגב ים.

מאיה כץ : אתה מסתכל על זה כמשהו שהוא לא ציבורי, וזה לא נכון, כי בסופו של דבר, החלק הארי של התקציב מגיע מתוך החברות שפועלות באזור התעשייה.

ירון עולמי : את שמעת אותי אומר שאסור שגב ים יהיו בחניון הזה? לא אמרתי את זה. אני אמרתי שצריך להיות פתרון, כדי שהוא יהיה גם לטובת הציבור, ואגב, הגענו לפתרון כזה, ואני שמח.

מאיה כץ : נכון, יש פתרון.

ירון עולמי : אז ההמלצה כאן, גם של 100 מתוך 120, לנוכח מצוקת החנייה באזור, אנחנו ממליצים לשקול הקצאת מספר מקומות חנייה ללקוחות מזדמנים בחניון זה, אני בהחלט בעד ההמלצה הזאת, וטוב שהיא הובאה על ידי וועדת הביקורת ועל ידי המבקר.

- משה פדלון : בסדר, ירון, אוקי.
- ירון הררי : אנחנו חושבים שבעז מספיק יצירתי לבדוק את זה.
- משה פדלון : אנחנו נבדוק את זה מבחינה משפטית.
- ירון הררי : זה ההמלצה, לבחון את העניין.
- משה פדלון : אוקי, מי בעד יישום ההמלצות?
- משה ועקנין : משהו נוסף, בנושא שדיברו על החניונים, הרישיונות של הבכירים והרכבים שחונים, הדברים האלה עודכנו, ומופיע ... חברי מועצה הנוכחיים של עכשיו, זה לא הישנים. זה מעודכן.
- משה פדלון : מי בעד יישום המלצות החניונים, סעיף ד'. פה אחד. סעיף ה', בחירות 2013. אנחנו צריכים להשתתף או שזה ניגוד עניינים?
- ירון הררי : בחירות 2013, אנחנו בדקנו גם את ההיערכות של העירייה מבחינה לוגיסטית ומבחינת גיוס כל האנשים והכל. אני מציע שנדלג על הדו"ח הזה, כי בסך הכל ההיערכות של העירייה הייתה בסדר.
- משה פדלון : יש המלצות?
- ירון הררי : יש המלצות, בוודאי, רק, מפאת קוצר הזמן.
- משה פדלון : לא, לא, אנחנו, אז אין בעיה, אנחנו נצביע על יישום ההמלצות.
- יוסף לונדון : לפי התוצאות, הכל בסדר.
- משה פדלון : בבקשה, ירון.
- ירון עולמי : כבוד ראש העיר, אני באמת מבקש, לא יודע מי ממהר ולאן ממהר, מי שלא רוצה להיות בדיון, אין בעיה. זה דיון בדו"ח הביקורת, בוא ניתן לו את הכבוד הראוי. זה נושא, רציתי להעלות כאן משהו שהוא מאוד חשוב בעיני, אני דיברתי, לדעתי, אחרי הבחירות גם עם מירה גרנות על זה, וזה בדיוק הזמן להעלות את זה, מכיוון שזה נבחן. אני חושב שלקראת הבחירות הבאות עלינו לטובה, זה עוד הרבה זמן 2018, אבל אפשר להתחיל לחשוב על זה כבר היום. בערים, אחת הבעיות המרכזיות של הבחירות כאן, דיברו על סדרנים ועל חברי וועדה והכל טוב ויפה. יש לנו בעיה עם המשקיפים, חברי הוועדה שגם צריכים לבוא מהמפלגות. אנחנו, בבחירות האלה, בוודאי ובוודאי

המפלגות העצמאיות הקטנות, התקשו מאוד לעמוד במכסה, שאגב, ניתנה להם על פי חוק, אבל הם לא יכלו לעמוד בה מבחינה תקציבית. בעיריית רמת גן, למשל, פתרו את הבעיה ולקחו שמיניסטים ועשו להם איזושהי הכשרה מיוחדת, וזה היה במסגרת לימודי אזרחות וכולי, מילאו ככה את כל הקלפיות, שזה לא יהיה נטל על הסיעות הקטנות והעצמאיות, ואגב, גם המפלגות הגדולות לא ערוכות מספיק ולא שולחות נציגים. מה שקרה בסופו של דבר, ומי שהסתובב בין הקלפיות ראה את זה, שבהרבה קלפיות נפתחו רק עם היושב ראש, בלי שני חברי וועדה, ובמקרה הטוב, עם עוד חבר וועדה אחד. זה לא לכבודנו, מצד אחד, מצד שני, זה גם לא הגיוני שיבקשו ממני לממן אנשים או מתנדבים בשביל לעשות את הדבר הזה. אני חושב שאם אנחנו כבר דנים בהיערכות הזאת, אולי כדאי שניתן המלצה, שישב המנכ"ל עם מזכיר העיר, או מי שלרוב עוסק בנושא של בחירות, מירה בדיוק עוזבת, אבל מי שלרוב עוסק בזה. ויחשבו ויסתכלו איך בערים אחרות מתמודדים בדיוק עם הבעיה הזאת, ומה כדאי לנסות לשפר ולייעל לקראת הבחירות הבאות, כדי להכשיר, זה יכול להיות שמיניסטים או שביעיסטים, זה יכול להיות גם סטודנטים למשפט, או לא יודע מה, בביתחומי יש סטודנטים למנהל מקומי, אולי דווקא הם ירצו את זה, אפשר למצוא משהו יצירתי כדי להוריד את המעמסה הזו מאיתנו, הסיעות העצמאיות, ובכלל, כל הסיעות של המועצה. אני חושב שכדאי להוסיף את זה בהמלצות.

ירון הררי: אתה יודע שאנחנו לא נגענו במשקיפים בכלל.

ירון עולמי: בסדר, אז אני.

יוסף לונדון: אני מצטרף בחום להמלצה של מר עולמי. ועוד מילה אחת, ברשותך, אדוני ראש העירייה. בדרך כלל דוחות מבקר מצביעים רק על פגמים, לצערי, לא מצביעים על נקודות אור. דומני שבדוח של מבקר העירייה על היערכות העירייה לבחירות, היה כאן חריגה, וגם יש אמירה ברורה על עבודה מוצלחת. ניכר כי נערכה עבודת מטה מסודרת של כל הגורמים הרלוונטיים בכל אגפי העירייה. אז למרות שכבר עברה שנה, א', תודה למבקר העירייה

שגם האיר נקודות אור, ויש הרבה נקודות אור בעיריית הרצליה. ותודה מיוחדת, גם אם באיחור שנה, לגברת בריה גרנות, שטרחה ועשתה עבודה למופת, וכולנו יודעים איזה עבודה טעונה וקשה זו הייתה.

ירון הררי: אני רוצה רק, אני רק רוצה להעיר דבר אחד, מאחר ואתם הולכים להצביע על זה, להצביע על ההמלצות האלה, אני רוצה להסב את תשומת לבכם שאחת ההמלצות פה זה שבבחירות הבאות אנחנו נשתמש לא בעובדי עירייה, נשקול להשתמש לא בעובדי עירייה, אלא בעובדי כוח אדם. לפי חישוב שאנחנו עשינו, זה גם יחסוך כסף וגם יאפשר פעילות עירונית, גם בימים שיש בחירות, רק לתשומת הלב, שזה גם משהו שכלול פה.

משה פדלון: כן, בבקשה.

דוברת: לשתי נקודות אני רוצה להתייחס, א', לעניין הזה של עובדי עירייה, מדובר כרגע על הסדרנים, בעיקר.

ירון הררי: רק על הסדרנים, כן.

דוברת: אני חושבת שהעלות של הסדרנים, שמצאנו שעולים פחות, שזה סדרנים של כוח אדם, נבע גם מהעובדה שהיה מדובר בחצי יום. שהסדרנים האלה של כוח אדם עבדו רק חצי יום, כל זמן שבתי הספר היו פתוחים. והצרה הזו, דרך אגב, נפטרנו, כי החל מהבחירות הבאות כבר לא יהיו לימודים באותו יום, זה יהיה שבתון. אז צריך לחשוב על זה, אם באמת החיסכון יהיה.

איה פרישקולניק: זה לא רק חיסכון כספי.

ירון הררי: לא, לא, ביריה,

איה פרישקולניק: לא להעמיד עובדי עירייה בסיטואציה מאוד לא נוחה של בחירות.

דוברת: אני לא רוצה להתייחס רק לזה, אני רוצה להתייחס למה שירון אמר, הבעיה לא הייתה המשקיפים, הבעיה הייתה עם חברי וועדה. חברי הוועדה, הסיעות רובן לא שלחו חברי וועדה, וברוב המקרים היינו רק עם מזכיר לבד, שזה סיוט לאורך כל היום.

צבי וייס: אני רציתי לגבי ההמלצה של העניין של עובדי עירייה שלא יהיו. אני חושב שעובדי עירייה, אדוני המבקר, קודם כל הם אנשים שהם מיומנים בעבודה

טכנית כזאת. אנחנו, ויש בזה גם שכר בצידו. פעם בחמש שנים, לא לחינם כולם מבקשים, הם גם מרוויחים את הסכום הנכבד ליום עבודה כזה. יכול קצת להועיל לעובדי העירייה, שהם לא מקבלים שכר בשמים. ודבר אחר, יביאו לנו מתברות כוח אדם, ראינו בדו"ח, מה שאמרת לפני שני פרקים, אתה לא יודע את מי יביאו, יכולים להביא כל מיני אנשים, עובדי העירייה יצטרכו ללכת לחברת קבלן, והם, המנהל הזה ייקח את ה-20 או 30% ועובד העירייה ירוויח פחות. לכן, הנושא של עובדי העירייה, אני הייתי ממליץ להשאיר אותם. הם מכירים את המקומות, הם מכירים את בתי הספר.

ירון הררי: אמרתי לבחון את זה, לא אומר שצריכים לקבל.

משה פדלון: לבחון את הנושא. כן, ירון.

דידי מור: העניין של חברי וועדה חסרים, במישור הארצי, בבחירות לכנסת, מה שנהוג לעשות, יש כמות משוערת, על פי ניסיון מצטבר, של מזכירים רזרביים, ובמידה ולא מופיעים חברי וועדה, מאיישים את מקומם במזכירים מקצועיים.

משה פדלון: הוא מדבר שהם לא מוכשרים, הוא דיבר על זה,

דידי מור: לא, מזכירים הם מוכשרים לזה, הם עוברים הדרכה.

ירון עולמי: אפשר לעשות מה שביקשתי, זה לא בעיה. במקום להפיל את זה על הסיעות,

דידי מור: זה אותו דבר, אנחנו מדברים על אותו דבר.

ירון עולמי: לא, אין לך כרגע כמות של מזכירים רזרביים, וזה מזכירים עולים המון כסף.

אני מדבר איתך על למצוא כוח אדם שהוא זול.

דידי מור: המזכירים עולים כסף, אין חינם.

ירון עולמי: מה?

דידי מור: אין חינם, המזכירים עולים כסף.

ירון עולמי: אבל אני מדבר איתך על חברי וועדה שלא יעלו כסף. שהם יהיו שמיניסטים

או סטודנטים.

משה פדלון: תעשה השתלמויות, תעשה בנפרד השתלמויות לכל דיכפין.

(מדברים יחד)

- משה פדלון : טוב, מי בעד יישום המלצות וועדת הביקורת לסעיף הבחירות, כאשר אנחנו מוסיפים את מה שביקשתם, נושא של ביצוע השתלמויות, וגם העניין של עובדי עירייה. דוברת :
- משה פדלון : ועובדי עירייה, זה ייבחן. זה ייבחן הנושא, הנושא ייבחן ולא נפסוק שהם לא יעבדו. דוברת :
- אנחנו העברנו הדרכה לחברי וועדה. משה פדלון : לא, הוא מדבר על אותם חברי סיעות, נעשה השתלמויות בנפרד, מי שירצה, שיבוא, ניתן את היכל בעיר, וכל אחד שיבוא. איה פרישקולניק : לא, הוא מדבר על השמיניסטים ועל השביעיסטים. משה פדלון : לחברי סיעות, לאלה שללא תשלום. איה פרישקולניק : להם צריכים לעשות השתלמות נפרדת. משה פדלון : להם ללא תשלום, אלה ללא תשלום, בסדר, מקובל, צודקת. כל סיעה שתביא, נעשה השתלמות עירונית מרוכזת, ממילא הבחירות עוד עשר שנים, הממשלה הולכת לקבל החלטה שמאריכים לנו את הבחירות לעוד עשר שנים, אז ככה שיש לנו זמן לחשוב על זה. טוב, בבקשה. אז מי בעד יישום ההמלצות עם שתי ההערות? תודה. תודה רבה לביריה על העבודה. וכל הצוות שהיה איתך. מכאן אנחנו עוברים לסעיף ו', אסבסט. ירון הררי : כן. לגבי האסבסט, אני חייב להעיר, לפני שנתחיל, שהעירייה נערכה נכון ליישום החוק שיצא בשנת 2011 לגבי אסבסט ואבק מזיק. אני לא רוצה לעבור פה על הכל, אני רק רוצה להפנות את תשומת לבכם שנערך פה סקר, היו לנו כמה הערות לגבי הסקר. מי שרוצה לראות את התוצאות של הסקר יכול לראות בעמוד עשר בדו"ח בדיוק את המבנים שבהם קיים אסבסט. בעמוד עשר בדו"ח יש את הפירוט של הסקר לגבי המבנים שיש בהם אסבסט, ולגבי התוכנית להבא. מה שאנחנו יכולים רק לומר פה, שלא כל ההמלצות של סוקר האסבסט מיושמות, ואנחנו, כמובן, ממליצים ליישם את כל ההמלצות של סוקר האסבסט. מעבר לזה, יש פה גם תיאור של הצווים המנהליים שהעירייה הוציאה כנגד נכסים פרטיים שיש בהם מפגעי אסבסט.

אין לנו פה יותר מידי הערות, בסך הכל, הטיפול הוא נכון, העירייה נערכה בצורה מיטבית ליישום החוק, והלוואי ובשאר הערים גם היו מתנהלים כמו שמתנהלים פה בנושא הזה.

משה פדלון: הערות, הצעות? מי בעד יישום ההמלצות לגבי אסבסט, סעיף ו' פה אחד.

סעיף ז', מוזיאון הרצליה לאומנות עכשווית.

ירון הררי: אוקי, מוזיאון הרצליה לאומנות. אנחנו בדקנו גם את הנושא של כל הנושא

של האומנות, של המוזיאון הרצליה לאומנות. רק דברים כלליים, מדובר על מוזיאון שיש בו 3,000 מטר של שטחי תצוגה. המוזיאון הוא מוזיאון מוכר על פי חוק המוזיאונים, וכפוף לכל התקנות שלו. התקציב של המוזיאון, ש-91%, כמעט רובו ככולו מגיע מהעירייה, התקציב הוא 3.1 מיליון שקל. לגבי סעיף ארבע, אנחנו בדקנו את היישום של חוק המוזיאונים ותקנותיו, אני לא אעבור אתכם על העניין הזה, אני רק,

ליאת תימור: הערה לגבי הסעיף הזה. ואתה גם מתייחס לזה בתוך הדו"ח, שאנחנו קיבלנו

גם תקציב ודיברנו על זה, אני הוצאתי על זה גם מיילים. חייבים לתקן את הגג הדולף לפני הגשם, זה פוגע, הכל אושר, רק זה לא בוצע.

משה פדלון: אישרנו את התקציב. זה משהו אחר, נבדוק את זה.

ליאת תימור: זה קשור, מאחר וכל התקנות על איך שומרים על עבודות במוזיאון, זה קשור

ביותר. זאת אומרת, הבעיה היא לא אצל המוזיאון, אלא בביצוע העבודות ואני מבקשת,

משה פדלון: אנחנו נבדוק את זה.

ליאת תימור: אנחנו כבר, הגשמים התחילו, הנזקים אחר כך יהיו גדולים.

משה פדלון: אני אבדוק איפה החסם, אני אבדוק איפה החסם.

ליאת תימור: אני מודה לך, ראש העיר.

ירון הררי: אני רק אציין את מחסן, את המחסן של המוזיאון, המחסן של אוסף

המוזיאון, שהייתה כאן ביקורת של, ממשרד התרבות, שאמר שהמוצגים במחסן לא מאוחסנים בתנאים נאותים, ואנחנו, כמובן, ממליצים ליישם את זה ולפעול להרחבת המחסן, או מה שלא יהיה. זה לגבי העניין הזה.

ליאת תימור : יש לנו מחסנים לשעת חירום.
 ירון הררי : כן, כן, אנחנו,
 ליאת תימור : המחסן בעצם נוכס, על ידי,
 משה פדלון : בעוד כשנה אנחנו נעביר את מרכז ההפעלה לבית העירייה החדש, ונחזיר את המבנים במוזיאון.

ירון הררי : צריך להסדיר את העניין הזה, שמ-2010 לא הוסדר. לגבי מוצגים במחסן המשק ומשרדי העירייה. במהלך הביקורת אנחנו מצאנו שיש 26 פסלים שלא נמצאים במוזיאון, נמצאים במחסן המשק בתבל, בנוסף, יש 15 ציורים שלא נמצאים במוזיאון, אלא נמצאים במשרדי העירייה. בעקבות בקשה שלנו, צוות המוזיאון בדק את תנאי האחסון של הפסלים, מסתבר שחמישה פסלים ניזוקו, וחלק מהאלמנטים המרכיבים אותם חסרים. תנאי האחסנה של הפסלים באגף תבל, כמובן לא מיטביים. 15 ציורים מאוסף המוזיאון, מתוך 15 ציורים, שמונה ציורים לא נמצאו, יש לנו רק שבעה ציורים, שמונה ציורים לא נמצאו, עד היום אנחנו, מבחינת הביקורת, ציינתי את זה גם פה, לא קיבלנו את הרשימה. אני לא צריך לציין את זה, שהמוצגים האלה, בין אם זה פסלים או בין אם זה ציורים, לא מבוטחים, שהם לא נמצאים בתוך המוזיאון. ואנחנו, כמובן, ממליצים פה להימנע ככל הניתן מאחסון יצירות מאוסף המוזיאון מחוץ למחסנים. במקרים בהם הוחלט לאחסן יצירות, יש לעשות הערכת שווי, שתבטיח שיצירות בעלות ערך, לא יוצאים מחוץ למוזיאון. יש לפעול לאיתור היצירות וכולי, וכולי, אני לא אעבור על כל ההמלצות.

משה פדלון : מי בעד המלצות, או שיש הערות פה לאנשים?
 ירון הררי : שנייה אחת, שנייה אחת, משה, רק רגע, אני לא סיימתי, עוד שתי דקות. לגבי התקציב של המוזיאון, כמו שאתם יודעים, אנחנו בדקנו גם את התקציב, אתם יכולים לראות בעמוד 30 שיש פה עליה בהוצאות, שהיא קצת חריגה, אתם יכולים לראות שתקציב הניקיון עלה פי 3.5, לסכום של 452,000 שקל, בעקבות החלפת קבלן הניקיון. אנחנו כתבנו שלא ניתן להתעלם מתוצאות

- ההליך הזה, שהחליפו את הקבלן בכל משרדי העירייה, קבלן הניקיון, אבל, למרות שזה החלטה כללית, אי אפשר להתעלם.
- משה פדלון: לא, לא, ברשותך, הייתה פה בעיה, והגזבר עלה על זה, שינו את שיטת החישוב.
- דידי מור: לקחו מישוהו אזורי, היה עובד בתוך המוזיאון, החליפו,
- משה פדלון: לא, לא, שיטת החישוב של הניקיון שונתה, וזה עלה, לוקחים לפי מטר.
- ירון הררי: אוקי, בסדר, אני שמח לשמוע.
- משה פדלון: במקום לפי מבנה. עלינו על זה, ואנחנו,
- ירון הררי: מצוין, בסדר גמור.
- משה פדלון: במכרזים הבאים, משנים את זה.
- ירון הררי: לגבי אוסף המוזיאון, שדיברנו עליו לפני דקה, תראו, כשאנחנו בדקנו את תוצאות הביטוח, אנחנו גילינו שהאוסף מבוטח ב-21 מיליון שקל, שה-21 מיליון שקל עלה ל-34 מיליון. אז אני אומר פה, הלוואי שיש לנו אוסף אומנות ששווה 34 מיליון שקל. אנחנו לא מצאנו שום סימוכין מה קרה לאוסף הזה, שהשווי שלו עלה מ-21 ל-34 מיליון. והדבר הבסיסי שחסר פה, זה הערכות שווי. גם אם מחר כל המוזיאון יישרף, אף אחד לא יחזיר לנו, לא 21 מיליון, ולא 34 מיליון, מהסיבה הפשוטה שאין שום הערכת שווי לעניין הזה, וכמובן שהעירייה שילמה פה פרמיות. אתם יכולים לראות פה בדו"ח שהביטוח עלה ב-40%. שוב פעם אני אומר, הלוואי שהאוסף שווה 34 מיליון.
- יוסי קוממי: מפעילים את הביטוח לגבי התמונות שנעלמו?
- ירון הררי: לגבי התמונות שנעלמו, לא בטוח שאפשר.
- משה פדלון: זה כבר אבוד, יוסי, הוא עשה ביקורת, עכשיו צריך לבוא, שיהיה מעקב מסודר, עם חתימות על מעבר.
- יוסי קוממי: לא, השאלה, אם יש ביטוח, אז למה לא להפעיל אותו.
- יריב פישר: שאלנו, זה לא שווה את זה, הם לא תמונות יקרות.
- ליאת תימור: יוסי, אין איפה להכניס.
- משה פדלון: יוסי, כדי לומר שנעלמו, אתה צריך להביא פתק מהמשטרה שגנבו לך

ציורים.

- ליאת תימור : אתה רוצה לתקן את זה עכשיו?
 משה פדלון : אני לא חושב שכדאי להיכנס לזה. אני לא חושב שכדאי להיכנס לזה, להיכנס בקיר אטום.
- יוסי קוממי : אבל עשו שמאות לכל ה-.
 ירון הררי : לא עשו, זה מה שאני אומר, שאין הערכת שווי, מישהו קבע שזה 21 מיליון, אחרי שנה החליט שזה 34 מיליון, על פי זה שילמו פרמיות, ואף אחד לא יודע.
- צבי וייס : לא כתוב כמה זה שווה, צריך לכתוב כמה כל תמונה עלתה, לפני שגנבו אותם, לא אחרי.
- משה פדלון : המלצות שלהם לעשות עכשיו סדר, בסדר, מקובל.
 ירון הררי : לגבי ההכנסות של המוזיאון, ברשותכם.
- משה פדלון : כן, יוסי, בבקשה.
 יוסף לונדון : רק לגבי נושא המוזיאון, הדברים שכתובים לגבי המוזיאון, כל אחד מאיתנו מבין שהם מאוד לא פשוטים, כואבים. רק נקודה, הערה אחת אולי למנכ"ל שייכנס. אחת הבעיות בדו"ח הזה, זה מקום אחסון ליצירות אומנות, שהוא בעייתי, אין. זה צד אחד, מצד שני, יש לעירייה נכס, חניון מתחת לבניין הספרייה, חניון שלא משתמשים בו. אולי אפשר לשקול להפוך את החניון הנטוש למחסן עירוני, ובין היתר, לאחסן בו גם את יצירות האומנות?
 דובר : שיהפוך לחנייה.
- יוסף לונדון : אי אפשר להפוך אותו לחנייה, כיוון שהוא לא עומד בתקן.
 משה פדלון : יוסי, לקחת את המקום הכי גרוע. הוא גם לא תקני, הוא לא תקני. יוסי, אנחנו נמצא פתרון.
- ליאת תימור : עד שיימצא פתרון, זה כבר יהיה מאוחר מידי.
 משה פדלון : אנחנו מפנים משרדים בקרוב.
- ליאת תימור : זה לא פשוט פתרון.
 משה פדלון : יוסי, אנחנו מעבירים את מרכז ההפעלה לבניין החדש של העירייה, ואז אני

מחזיר להם את כל הקומפלקס, של 300 מטר רבוע, מחזיר להם חזרה למוזיאון.

ליאת תימור: זה שנה, זה סיפור של שנה, ושווה את זה, אין מה לעשות. מעברים של עוד ועוד זה רק יותר גרוע ליצירות אומנות.

משה פדלון: נגיע לחנייה הזאת שם, היא לא טובה.

ירון הררי: שנייה אחת, אני רוצה רק,

יוסף לונדון: זה לא, אבל צריך למצוא פתרון.

משה פדלון: אנחנו נמצא פתרון, יש לי פילים לבנים בעיר, ואני אשתמש בהם, אני אשב עם המנכ"ל המיועד.

ירון הררי: עוד שתי הערות שקשורות לנושא הזה של המוזיאון, וזה ההכנסות של

המוזיאון, אנחנו בדקנו את ההכנסות של המוזיאון, כמו שאמרת, כמו

שהזכרתי קודם, המנגנון של תקצוב המוזיאון הוא כזה שהעירייה מעבירה

את כל ההכנסות למוזיאון, והמוזיאון יש לו עוד שני מקורות, מקור אחד זה

הכנסות עצמיות, שזה הכסף שמשלמים אלה שמבקרים שם במוזיאון,

והמקור השני זה תמיכות של משרד התרבות. אני לא רוצה להרחיב על זה

יותר מידי, אתם יכולים לראות את זה בדו"ח שאנחנו מצאנו שהדיווח

למשרד התרבות, לצורך קבלת תמיכות, לא היה נכון. דיווחו פה על מספר

יותר גבוה של מבקרים בתשלום, במטרה לקבל את התמיכה הזאת. ואני רק

אקריא את מה שאנחנו כתבנו פה "אין צורך להכביר מילים על החומרה של

דיווח נתונים לא נכונים במטרה להוציא ממוסדות המדינה תמיכות שלא

כדין. הדברים אינם מתיישבים עם עקרונות המנהל התקין, ומקומם לא

יכירם בכל ארגון, במיוחד כזה שחרט על דגלו את עקרונות טוהר המידות

היושר והאמינות." אותו כנ"ל לגבי הדיווח להנהלת העירייה, בשנת 2012,

המוזיאון דיווח להנהלת העירייה שיש 50,000 מבקרים במוזיאון, שזה

באמת מספר פנטסטי, 50,000 מבקרים. אנחנו מצאנו שמספר המבקרים, גם

אם נוסיף את כל המבקרים שדיווחו עליהם, לא יכול להגיע ליותר מ-20,000,

במקרה שבו אנחנו כוללים את כולם, וגם במקרה הזה, מדובר על, כתבנו

שיכול שדיווח זה שימש בסיס לקבלת החלטות ביתר תקצוב המוזיאון על ידי העירייה. דיווח נתונים לא נכונים להנהלת העירייה פגע ביכולת לשפר ולהנגיש את המוזיאון לקהלים נוספים ולהגדיל בכך את מספר המנויים. לגבי דמי הכניסה, כל ההכנסות מדמי הכניסה מסתכמים ב-30,000 שקל. אני לא בטוח ש-30,000 שקל בשנה מכסים את העלות של הקופאי שגובה את העשרה שקלים האלה מכל מי שנכנס.

משה פדלון: אני חושב שהשומר הוא גם קופאי.

ירון הררי: ולכן, אני המלצתי פה.

משה פדלון: השומר הוא גם קופאי, ככה שאין כפילות.

ירון הררי: לא, יש שומר ויש קופאי.

משה פדלון: לא, אני לא חושב שיש קופאי.

ירון הררי: יש קופאי ויש שומר. בכל מקרה, מה שאנחנו המלצנו פה זה לשקול את כל

הנושא הזה של גביית דמי כניסה. אני רוצה להזכיר פה שהשער העיקרי, השער העיקרי שדרכו מבקרים במוזיאון זה לא המוזיאון, זה אגף המוזיאון של המוזיאון, אגף החינוך של המוזיאון, שמביא 10,000 ויותר מבקרים, ילדים שמגיעים במסגרת המימון של העירייה. ישירות דרך המוזיאון מגיעים אולי 3,000 מבקרים, ולכן אנחנו ממליצים לשקול את המדיניות של דמי הכניסה. יכול להיות ששווה לפתוח את המוזיאון ללא תשלום לתושבי הרצליה, או מה שיוחלט, וככה המטרה של המוזיאון להנגיש את האומנות לציבור,

דוברת: ... אתה צריך לשים מישהו בכניסה.

ירון הררי: לא, זה לא רק מבחינה כספית, בשביל 30,000 שקל,

ליאת תימור: זה מה שאני אומרת, אם כבר, אז יאללה.

ירון הררי: אני אומר, בשביל 30,000 שקל.

ירון עולמי: לא, יהודה, אולי גם תענה על זה, מה שהוא אומר זה עוד יותר גרוע, כי אז גם

לא תוכל לבוא למשרד התרבות ולתת לו מי נכנס בכסף, לא יהיה לך בכלל כאלה ולא תוכל לבקש תמיכה.

ירון הררי: אני רוצה רק, יהודה, שנייה, לפני שאתה, רק להשלים את זה. מה שאנחנו

המלצנו פה, בפרק עשר, אני לא ארחיב על זה, לגבי אגף מוזה. אמרתי את זה קודם, מאחר שהאגף הזה, זה השער הראשי שדרכו כולם נכנסים למוזיאון, יש לו צוות של הדרכה, יש לו חומרי הדרכה, יש לו את היכולת להנגיש את המוצרים שם, אנחנו ממליצים לתקצב את האגף הזה יותר, לתת לו יותר יכולות, בשביל שהוא יוכל באמת להנגיש את התוצרים של האומנות לכלל הציבור, ולא רק לתלמידים.

צבי וייס: רק רגע, אני רציתי משהו, כל הבניין הזה, של יד לבנים, שהוא נמצא גם ברחוב הבנים, הוא למעשה, לא אנדרטה, אלא מקום שמסמן את הבנים שנפלו. אני שומע פה כל הזמן בבניין הזה, על מוזיאון, על שומר, על כרטיסים. השאלה אם ראיתם גם בתוך כל המכלול הזה את התפקוד של מי שקשור לארגון הזה של יד לבנים? אם הם מקבלים שם את השירות, או אם הם מקבלים שירות ראוי, או שצריך אולי לשפר את זה.

משה פדלון: למעט פינת ההנצחה, אין שום דבר. אין לנו אדם שנמצא, יש פינת הנצחה לחיילי צה"ל.

דובר: יש חדר הנצחה.

משה פדלון: חדר הנצחה, מטופח, מסודר, מנקים.

טובה רפאל: הם עושים מה שהם צריכים, הם לא,

משה פדלון: אין שום בעיה שמה, זה לא. (מדברים יחד) אם יש מקום לשפר, תבואו אלינו, נעשה את זה, אין שום בעיה, זה לא צריך להיות בשמים, צריך לבוא ולצבוע את המקום, או לבוא ולתחזק.

דובר: לא, לא,

משה פדלון: בסדר, אבל המקום, כמו שאני מכיר, וראיתי, המקום מטופח, מסודר, אין שום בעיה.

אלעד צדיקוב: רק שנייה, סליחה, באחריות מי הגשת הדוחות, הלא מדויקת הזאת, נגיד את זה בעדינות.

ירון הררי: הדוחות הוגשו על ידי המנכ"לית, ומנהלת הכספים של המוזיאון, הם ממלאים את הטפסים, הם חותמים והם נותנים.

ליאת תימור : יש מנהלת חדשה.

משה פדלון : טוב, יהודה, בבקשה.

יהודה בן עזרא: לגבי, יש לנו, אחד המוזיאונים הטובים ביותר בארץ, מי שפתחה את המוזיאון הזה זה גליה לוי, בגלל זה אני נותן את הפתיח הזה. בתום לב, הדיווח שלה למשרד התרבות נעשה בתום לב, והיא לקחה בחשבון, הלא בכל פתיחה, פתיחת תערוכה במוזיאון מגיעים 2,000, 3,000 איש, שבאים לפתיחות. אז היא דיווחה גם את המספרים האלה, תוך כדי תנועה, שהדו"ח יצא, דליה ישבה עם המבקר ובמקום היא תיקנה. ומשרד התרבות קיבל את התיקון הזה ולא עשה מזה רעש. הדיווח שלה נבע בתום לב. הדיווח שלה לא גרם לזה שהעירייה הרוויחה תקציב ממשרד התרבות, ולא גרם לשום דבר שקשורים לנושאים כספיים.

יריב פישר : לא, יהודה, יהודה, זה גרם שיותר כסף ייכנס, אבל קיבלנו את זה שזה בתום לב. זה גרם לתקציב יותר גבוה להיכנס למקום הזה, וקיבלנו את זה שזה בתום לב.

יהודה בן עזרא: בסדר, אבל זה תקציב שנכנס לעירייה, לעירייה, להכנסות העירייה. הדיווח היה בתום לב, גם משרד התרבות קיבל את זה, ואני לא חושב שלמנהלת המוזיאון, יש לה זכויות רבות בבניית מוזיאון, לתפארת העיר הרצליה, מגיע להתלבש על הקטע הזה. אבל זה בסדר, הדו"ח צודק, והתארגנו בהתאם והתיקון נעשה. שאר הדברים של הביקורת, אנחנו בהחלט מקבלים. לגבי המחסנים, אי אפשר להעביר את זה למקום אחר, לאחסן עבודות אומנות, צריך תנאים מסוימים ואי אפשר להעביר את זה למקום אחר. ברגע שמרכז ההפעלה העירוני, שזה אוטוטו קורה, יעבור לבניין העירייה החדש, לא תהיה לנו בעיה עם מחסנים והמחסנים האלה יהפכו להיות למחסנים של המוזיאון.

יריב פישר : כשיהיה שלום עולמי.

יהודה בן עזרא: שיהיה שלום עולמי, בינתיים נסתפק, אני מציע שבינתיים נסתפק בשלום מקומי, זה כן בידינו. וניתן כן לפתור את הבעיה. מנהלת המוזיאון החדשה,

דוקטור אריה לוריה, התקבלה, עובדת, ישיבה עם משרד המבקר וישיבה עם התוכניות ובונה נהלים חדשים ומדויקים על פי דו"ח המבקר, שאנחנו ממש מקבלים אותו במלואו, ובלי שום הסתייגויות. לגבי הגג, שמשרד התרבות מחייב אותנו, אנחנו גם מחייבים את עצמנו יותר, והיום דיוני תקציב שיובא לאישור בימים הקרובים, ניתן תקציב ייעודי שאגף הנדסה יטפל.

ליאת תימור : הכסף כבר נתנו אותו.

יהודה בן עזרא: באיטום הגג.

ליאת תימור : אישרו את זה.

משה פדלון : ליאת, אני אבדוק איפה החסם של הביצוע.

יהודה בן עזרא: היה חסם, מישהו יפתח את החסם הזה בהמשך.

משה פדלון : בסדר, בעזרת השם. בואי, ליאת, זה לא קשור לדו"ח, אנחנו נטפל בזה.

איריס אתגר : לי יש עוד הערה אחת, לגבי ההמלצות של המבקר. אני חושבת, ועם זה יש לי קושי לאשר חלק מההמלצות. חלק מההמלצות אני לא חושבת שהם אמורות לנבוע מתוך דו"ח המבקר. זאת אומרת, דו"ח המבקר פה מעלה נקודות שהם בעייתיות, במסגרת הבקורות שלו, ומתאר איך לתקן אותם, אבל יש פה גם הרבה המלצות על ביטול דמי כניסה, ולהגדיל את תחום ההדרכה, שבעצם מה שרצית להגיד, זה להגדיל את הפעילות, לאור ההכנסות הנמוכות. אבל מכאן ולתת איך לעשות את הגדלת הפעילות, זה יפה, אבל אני לא חושבת שזה המקום בהמלצות, בטח יש מומחים, זה בטח גם לא אני, בתחום המוזיאון, שידעיים לנסות לטפל בבעיה הזו. אז אולי ההמלצה צריכה להיות לבחון כיצד להגדיל את הפעילות.

משה פדלון : צריך להגביר את הפעילות, התחילה הגברת, דוקטור לוריא, בסוכות, היא עשתה, מה שנקרא, מוזיאון על הדשא, הגיעו אלפים של תושבים עם הילדים, פשוט מוצלח, ואנחנו הולכים להפוך את זה לנוהג, פעמיים בשנה, פסח וסוכות, לעשות על הדשא פעילות הורים ילדים. היה מאוד מאוד מוצלח.

ירון עולמי : אגב, עושים את זה בשבתות, וכולל סבתות ונכדים, היה מאוד נחמד.

ליאת תימור : וסוירים מודרכים למשפחות, תבואו.

משה פדלון : דרך אגב, במסגרת סיור בעירי, יש לנו מה שנקרא, סיור בעירי, המוזיאון הוא חלק מהסיור, מוזיאון הרצליה. מי בעד יישום ההמלצות? פה אחד. סעיף ז', נושא של,

ירון הררי : כן, זה הדו"ח האחרון.

משה פדלון : משכן האומנים.

ירון הררי : משכן האומנים. משכן האומנים נמצא בהרצליה ב', מדובר על מבנה בן שתי קומות בשטח של 500 מטר. למעשה, אפשר לומר שיש פה שלוש פעילויות, פעילות אחת זה פעילות של הגלריה בקומה התחתונה, הפעילות השנייה, זה ההשכרה של סטודיו לאומנים והפעילות השלישית, יש דירות אירוח בקומה השנייה. אנחנו נתחיל עם הפעילות של הגלריה. אני רק אעבור ממש, רק על הכותרות. ביטוח והסכם השאלה. הסתבר שהתערוכות שמוצגות שמה, אמנם זה לא תערוכות של אמנים בעלי שם, אלא בעיקר אמנים אולי בתחילת דרכם, נקרא לזה ככה, אבל בכל זאת, אין שם ביטוח, והתערוכות הם ללא הסכם השאלה, ואנחנו כמובן ממליצים להסדיר את העניינים האלה. פרסום ומידע, יש אתר אינטרנט שהוא לא פעיל, אני מקווה שעכשיו הוא כבר יותר פעיל, לפחות למועד הביקורת, הוא לא היה פעיל. ולא ראינו שיש תוכנית עבודה מסודרת, כמו שאנחנו רגילים לראות באגפים אחרים. אני אדלג ישר להשכרת הגלריה. אנחנו ראינו, אתם יכולים לראות בעמוד שבע, שהגלריה הזאת מושכרת לאגודה היונגאית, ברשות הטבע והגנים. גם במקרה הזה, אנחנו כתבנו שההשכרה הזאת לא עוגנה בכתב, אחריות המשתמשים לשמירה על הציוד והמוצגים, כמו הגבלת אחריות העירייה, לא עוגנה במסגרת פורמאלית. מתן רשות שימוש בגלריה, כמו גם התעריף, לא מעוגנים במסגרת של נוהל, שקובע לאיזה גופים אפשר להשכיר את הגלריה הזאת, ולאיזה מטרות. אני יכול לומר לכם, כתבנו את זה גם פה, שמפגשי האגודה היונגאית, העוסקת בפסיכו אנליזה, כמו הכנס של רשות הטבע והגנים, אינם קשורים לתחום מתחומי האומנות ולכן, לא הבנו את הקשר שלהם לגלריה. יש פה את העניין של עבודה בשבת. אב הבית, חייבו את אב

הבית, כמובן, לעבוד, להיות שם בשבת, מתי שהיה את הכנסים של האגודה היונגאית. התשלום שהאגודה היונגאית שילמה זה 400 שקל, ואני בספק אם זה מכסה בכלל את השכר של אב הבית. מעבר לכל העניין הזה, אנחנו כתבנו פה שלפי דעתי, זה בניגוד לחוק מנוחה ושבת, להיתר של זה, ולכן, אנחנו ממליצים להסדיר את כל העניין הזה של השכרת הגלריה. זה הנושא האחד. הנושא השני זה הפעלת הסטודיו לאומנים, גם פה יש ארבע סדנאות של 20 מטר, מושכרות לארבעה אמנים. אנחנו ראינו שאין חוזים, אין שום חוזים. אין חוזי התקשרות עם האמנים, לא יודעים מה תקופת השכירות, מה התחייבות השוכרים לשימוש ראוי והוגן. המלצנו פה לפעול לאלתר להסדרת ההתקשרות. אין לנו גם, לקצוב את תקופת ההתקשרות הזאת. יש תשלום, כן, יש תשלום שזה 4,400 שקל לשנה, שזה 100 דולר, שזה אמור לכלול גם מים וחשמל, שאני לא בטוח שזה סוגר את זה. דיברנו פה גם לגבי קריטריונים. בקיצור, אנחנו ממליצים לעשות סדר בכל מה שקשור להשכרת, זה מקלטים.

יוסף לונדון :

ירון הררי : אבל המקלטים זה עוד בסדר, פה מדובר על נכס עירוני, מקלטים זה לצורך, דובר :

ירון הררי : פה זה נכס עירוני שמושכר לארבעה אנשים שנמצאים שם, אף אחד לא יודע ממותי, ב-100 דולר, בלי שום הסכם, בלי שום דבר, בלי שום כלום. והנושא האחרון, זה דירות האירות. לפני שנדבר על דירות האירות, אני רוצה להפנות את תשומת לבכם שהדירות האלה, 31%, אתם יכולים לראות את זה בעמוד 15 בדו"ח, 31% זה שיעור התפוסה, אם אנחנו מסתכלים על הימים הפוטנציאליים ועל ימי ההשכרה, 31% מושכרים. כאשר מדובר על שתי דירות בנות שתי חדרים ודירה אחת בת שלוש חדרים. אנחנו בדקנו מי אלה שמשכירים להם את הדירות והסתבר שחלק מהדירות מושכרות בחינם וחלק בתעריף של 30 דולר.

דובר : איך אפשר להשכיר בחינם?

ירון הררי : 30 דולר ליום. כאשר אין קריטריונים ברורים מה בחינם ומה בכסף. חלק

- מהאנשים שהופנו לשם לא קשורים בכלל לאומנות, מורים בלייפציג וכל מיני כאלה. יש את כל,
- ליאת תימור: ... נגיד, תגיד על שייטים. אבל אם יש לעירייה עניין שמגיעים אורחים, שווה לשקול את זה.
- משה פדלון: פה, אני רוצה,
- ליאת תימור: גם כשזה לא אמנים.
- משה פדלון: הרי אני המממן, למה שלא ישנו במתקן עירוני? למה אני צריך לקחת אותם לבית מלון חמישה כוכבים?
- ירון הררי: לא, לא, אני רוצה פה להסביר משהו. יש לנו דירות אירוח, יש לנו דירות אירוח, העניין הוא שאני, וזה מה שהמלצנו פה, צריכים לעשות קריטריונים ברורים,
- משה פדלון: בסדר, צודק, צודק.
- ירון הררי: מי רשאי להזמין. האם זה מישוהו שצריך להיות קשור לאומנות, מה התעריף, מי בחינם, מי לא בחינם.
- משה פדלון: אתה צודק.
- ירון הררי: תראו, יש פה כאלה שהיו פה 76 ימים, זה לא אנשים שהגיעו לשלושה ימים.
- משה פדלון: אני רוצה להרחיב, יכול להיות שיש חייל בודד שאין לו איפה להיות בסוף שבוע, שיבוא לשם.
- ירון הררי: לא, זה לא חייל בודד, משה, 36,
- משה פדלון: מה קרה? המקום קיים. אתה צודק, אנחנו נשב על המדוכה.
- ירון הררי: היה פה אמנית מהרצליה שהייתה 76 יום, היו פה עוד אמנית ישראלית אמריקאית שהייתה 39 יום. אני לא אלאה, אין פה,
- משה פדלון: ירון, זה בסדר. אנחנו נקבע קריטריונים.
- ירון הררי: אנחנו ממליצים לעשות סדר בכל העניין הזה.
- יריב פישר: השאלה אם בכלל צריך את זה.
- משה פדלון: את מה?
- יריב פישר: את המקום הזה, אם בכלל צריך.

משה פדלון: אז אני אתייחס לזה, תנו לי להתייחס לזה. לגבי מה שאתה שואל, אני הנחיתי, רק שנייה. (מדברים יחד) שנייה, ירון, תנו לי, אני הנחיתי את מנהלי התרבות ואת התאגיד לשנות את התמהיל, להתחיל לשתף את הקהילה מסביב, אין לי, מה שנקרא, מתנ"ס באזור, ושם אנחנו הולכים לעשות פעילויות. המנהל החדש של המקום מגיע אלי, והוא יקבל ממני את תיאום הציפיות, ממני, מליאת ומיהודה בן עזרא. הכוונה היא להפעיל שם גם את משכן האומנים, את בית קליי, את רחוב המוסדות, מבוגרים, לעשות פעילות של הקהילה. יש שם מאות ילדים, מאות הורים.

יריב פישר: לא, זה מעולה, השאלה אם צריך בכלל את המקומות דיור הזה. בעיקר בעיר שיש בה,

ליאת תימור: רגע, רגע, אני רוצה, קודם כל, אני רוצה שתבין שמדובר בכנס ייחודי בארץ.

יריב פישר: משתמשים בו 20% ומשהו בשנה.

ליאת תימור: אתה רוצה להקשיב או להגיב?

יריב פישר: להקשיב.

ליאת תימור: אז בוא, תן לי להגיד לך. יש רק בירושלים ובהרצליה נכס ייחודי. לפעמים יש דברים שלא צריך למהר לעשות קישטא, אלא, בא ראש העיר ויהודה בן עזרא ואני, אמרנו, אוקי, בוא נמקסם, מצד אחד נשמור עליו כנכס ייחודי, רזידנט האוס, כמו משכנות האומנים בירושלים, נחבר את זה הרבה יותר חזק למוזיאון מצד אחד, ומהצד השני, נעשה משהו שלא נעשה עד עכשיו. המקום הזה יהפוך להיות, מבלי לקרוא לו המתנ"ס, כי הוא יעבוד באיזה מתכונת ייחודית, אבל הוא בהחלט יהיה הנכס התרבותי של הקהילה בה הוא נמצא.

משה פדלון: מוקד קהילתי, חוגי ציור, הרצאות, כל הדברים האלה.

ליאת תימור: אחרי השילוב הזה, בוא נדבר שנה מהיום, מאחר וזה רק התחיל, וזה משהו מאוד מאוד, בוא אז נדבר על איך זה, כשנפעיל אותו בצורה לגמרי שונה. לבוא ולהגיד מי צריך, מה צריך, תן קצת זמן במתכונת החדשה.

משה פדלון: תנו לנו צ'אנס לבוא ולהתארגן אחרת.

ליאת תימור: בוא נשמע.

משה פדלון: בואו ניתן, יהיו שמה חוגי קרמיקה וחוגי ציור וכל מה שצריך. נביא את מאות הילדים לשם.

ליאת תימור: אבל זה קיים, זה כל כך מיוחד, אין דברים כאלה.

משה פדלון: אנחנו נעשה גם את זה וגם את זה.

ליאת תימור: לא מבטלים את זה.

משה פדלון: טוב.

ירון הררי: אני רוצה רק מילה אחת לסיום.

משה פדלון: בבקשה, יהודה.

יהודה בן עזרא: אני חושב שהביקורת היא נכונה מאוד, והמקום הזה פעל בתורה שבעל פה, בנוהל של הנחיות מהנהלת העיר איך המקום הזה צריך לפעול כל השנים, והביקורת נכונה והמנהל החדש נערך בזמן הקרוב יוצא קול קורא, עם קריטריונים להשכרת הסטודיו, כל האומנים שהיו עד היום מתפנים מהמקום, גם לחדרים נכתב נוהל. ובנוסף לכל הדברים שאתה אמרת וליאת אמרה, כל הנושא של החברים והמקלטים הולכים לעבוד בנוהל מסודר.

ירון הררי: אני רוצה רק מילת סיכום אחת. בסך הכל, יש פה עוד מעקב אחר תיקון ליקויים, אנחנו כמובן לא נעבור עליו, זה תהליך שאנחנו עושים כל שנה.

משה פדלון: מי בעד יישום המלצות של משכן האומנים. פה אחד. בבקשה. סעיף ט'.

ירון הררי: לגבי מעקב אחר תיקון ליקויים, זה נוהל שאנחנו עושים את זה כל הזמן, אני

רק רוצה להזכיר את מה שכתבנו פה, זה לא ביקורות חוזרות שעשינו, זה

נעשה באמצעות שאלונים, שהמנהלים היו צריכים לכתוב מה הסטאטוס של

כל דבר שבוצע. אנחנו לא נעבור על זה עכשיו, אני רק אומר את זה באופן

כללי. ולסיום, אני רוצה בהחלט להודות גם למנהלי האגפים, גם לראש

העירייה, ולכל מי שעבדנו מולו. זכינו לשיתוף פעולה מלא, כמו שאמרתי

בתחילת הדברים, חלק מהליקויים כבר תוקנו במקום. וכמובן, לחברי וועדת

הביקורת, שאני חושב שעשו דיונים בהחלט ממצים בתוצאות של הדו"ח.

וכמובן, לצוות שלי, שאולי יושב פה, שזה מירה ושי שעובדים איתי.

משה פדלון: אוקי, לסיכום. ירון, אני רוצה לברך אותך ואת הצוות שלך על העבודה

היסודית והמקיפה שהשקעתם בדו"ח, יישר כוח. אני רוצה להודות ליושב ראש וועדת הביקורת, מר פישר, לצוות שסייע לו. להודות למנהלי האגפים, למנכ"ל, על שיתוף הפעולה. ואני מבטיח לך שאנחנו הולכים ליישם את ההמלצות אחת אחת. תודה רבה. הישיבה הסתיימה.

-סוף הישיבה-